

דף יומי דאטאס וואסז דאס

Nov 7th

בבא בתרא קלו

ירידת הדורות

Riddle ש"ס

1. When do we say it is אסור to do in the case of ישנים (older ones), and when do we say it is מותר to do it in the case of ישנות (older ones)?
2. What are two places in ש"ס where we have the concept of a ספל למטה?
3. What does a שופר and מי רגלים both have the power to do?
4. What are two places in בבא בתרא that we are told that we shouldn't be מדמה (compare one to the other)?
5. What are two places in בבא בתרא that the גמרא says that a person is not so brazen to do something, ? לא חציף איניש וכו. וכו.
6. What are two things that רפרם said in בבא בתרא?
7. What are the two times we mentioned "Arabians" in בבא בתרא?

The Answers are at the end of this post

Keep שבת And Bring The Redemption

א"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי אלמלא משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן קמיד נגאלים שנאמר כה אמר ד' לסריסים אשר ישמרו את שבתותי וכתוב בתריה והביאותים אל הר קדשי וגו' (שבת קיח:)

Levels of Obliviousness of the Sabbath

Where am I?

היה מהלך ואינו יודע תחום שבת וכו. (עירובין מב.)

Perhaps the question is **WHEN** am I?

אמר ר' הונא היה מהלך במדבר ואינו יודע אימתי שבת מונה ששה ימים ומשמר יום אחד וכו. וכו. (שבת סט:)

"How the heck is this connected to בבא בתרא?"

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

Who Said Anything About The Redemption?

צו צח צט

דר' זירא כי הוה משכח רבנן דמעסקי ביה אמר להו במטותא בעינא מנייכו לא תרחקוה דתנינא ג' באין בהיסח הדעת אלו הן משיח מציאה ועקרב (סנהדרין צז).

There might have once been a גבאי waiting for a tenth man to complete the מנין in a shul. The גבאי said "If only so and so will come, then we will have the מנין. Right then, in walked so and so, and the גבאי said, "I should have asked for משיח".

אמר ליה דייני דחצצתא הכי דייני לאו היינו דשלח רב אחא בר רב עויא אכסיף קרי עליה אני ד' בעתה אחישנה (בבא בתרא קלג:)

This רבא that is quoting is seemingly talking about the redemption. Why is רבא choosing to bring a verse referring to the redemption in connection with רב עיליש being saved from rendering a wrong judgement? Perhaps you can say that it is fundamentally connected based on what we see in the גמרא in סנהדרין.

אמר רב פפא אי בטלי יהירי בטלי אמגושי אי בטלי דייני גזירפטי וכו. וכו. אמר ר' אלכסנדר ר' יהושע בן לוי רמי כתיב בעתה וכתוב אחישנה זכו אחישנה לא זכו בעתה (סנהדרין צח).

This is how רש"י explains the word דייני in שבת.

שבת קלט. רש"י ד"ה בטלי דייני. רשעים מישראל שמטין דין. בטלי. מישראל. גזירפטי. נוגשי שוטרי עובדי כוכבים.

Now, we know that שמואל said the following concerning the ימות המשיח:

אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד (סנהדרין צט).

So perhaps we can suggest that the preventing of erroneous judgement from the Jewish judges, will prevent the גזירפטי from performing their subjugating actions against the Jews, which is connected to שעבוד מלכיות. And according to שמואל freedom from מלכיות is what the ימות המשיח is all about. So now you see a direct connection between רב עיליש not judging incorrectly, and the verse of ר' בעתה אחישנה.

"I still don't see the connection between the obliviousness of the Sabbath, the redemption, and בבא בתרא."

דף יומי DAF NOMEX INSIGHTS

Who Said Anything About ארץ ישראל

אמר ר' יהודה אמר רב מעשה באדם אחד ששגר לבית חמיו יין חדש ושמן חדש וכלי פשתן חדש בעצרת מאי קא משמע לן איבעית אימא חשיבותא דארץ ישראל קמ"ל ואיבעית אימא דאי טעין טענתיה טענה (בבא בתרא קמז).

The connection is that it is random. The ר' יהודה אמר רב of מירא is possibly teaching us something that is not the main subject matter that we are studying. It is a מילתא אגב אורחיה קא משמע לן. Also the פסוק quoted by רבא is seemingly random since one might think the redemption is not related to faulty judgements. Finally there is a connection to the land of Israel which is very praiseworthy, since according to ר' עקיבא the ר' עקיבא, who were meriting of the פרישה of inheritance laws to daughters to be written, these women were the daughters of the מקושש, the Sabbath desecrater. We see that there is a discussion towards the beginning of ויחלין יש whether the land was apportioned to the באי הארץ or the יוצאי מצריים, but never-the-less there might be a connection between the redemption from Egypt, in order to get the תורה, in order to fulfill all the מצוות including the ones that are תלוי בארץ, and to enter the land of Israel, and to live there and settle the land.

“Aha!”

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Who Said Anything About Crocuses?

In בבלי this phrase seems out of place;

בשלמא כרכום חזי אלא קוצים למאי חזי אמר רבי חנינא מאי טעמא דר' אליעזר שכן בערביא מקיימין קוצים בשדות לגמליהן
(בבא בתרא קנו:)

The גמרא explains why thorns in the vineyard is כלאים according to ר' אלעזר. Crocus (Saffron) the גמרא understands why this is an important חשבוש thing that would constitute a forbidden mixture in a כרם, etc. etc.

The question is who said anything about Crocus?

According to the version found in the ירושלמי this phrase of the גמרא is more understandable.

אמר רבי יוסי ברבי בון עילא היה רוצה לקללן שהן זורעין כורכמין בכרם (ירושלמי בבא בתרא לד.)

Joke

צט צט

What did the Rav call the new shul that was made for the people of the city that were בפרהסיא?

He called it a

בור וחוליייתה מצטרפין לעשרה (שבת צט.)(עירובין צט:)

דף יומי DAF INSIGHTS

בנות צלפחד

"Did I ask too soon? Did I jump the gun?"

To Know When To Talk

צו צח צט ק

שבעה דברים בגלם ושבעה בחכם חכם אינו מדבר לפני מי שגדול ממנו בחכמה ובמנין ואינו נכנס לתוך דברי חברו ואינו נבהל להשיב שואל כענין ומשיב כהלכה ואומר על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי ומודה על האמת וחלופיהן בגלם (פרקי אבות פרק ה משנה ט)

One of the differences between a חכם and a גלם is that the חכם knows when to talk, and when not to talk in the presence of someone who is greater than him (talking in their presence, perhaps contradicting them or interrupting them).

To Know When To Darshen

אמר ר' חידקא שמעון השקמוני היה לי חבר מתלמידי רבי עקיבא וכך היה ר' שמעון השקמוני אומר יודע היה משה רבינו שבנות צלפחד יורשות הן אבל לא היה יודע אם נוטלות חלק בכורה אם לא וראויה היתה פרשת נחלות ליכתב על ידי משה אלא שזכו בנות צלפחד ונכתבה על ידן ויודע היה משה רבינו שהמקושש במיתה שנאמר מחלליה מות יומת אבל לא היה יודע באיזו מיתה הוא ימות וראויה היתה פרשת מקושש ליכתב על ידי משה אלא שנתחייב מקושש ונכתבה על ידו ללמדך שמגלגלין זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב (בבא בתרא קיט:)

Bear in mind who is שמעון השקמוני a תלמיד of. He was a תלמיד of ר' עקיבא. Take a look at what ר' עקיבא said in מסכת שבת.

ת"ר מקושש זה צלפחד וכן הוא אומר ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש וגו' ולהלן הוא אומר אבינו מת במדבר מה להלן צלפחד אף כאן צלפחד דברי ר' עקיבא אמר לו ר' יהודה בן בתירא עקיבא בין כך ובין כך אתה עתיד ליתן את בדין אם כדבריך התורה כיסתה ואתה מגלה אותו ואם לא אתה מוציא לעז על אותו צדיק ואלא הא גמר גזירא שוה ג"ש לא גמר אלא מהיכא הוה מויעפילו הוה וכו'. וכו'. (שבת צו:-צז.)

If ר' עקיבא held like his Rebbe, then both of these פרשיות were caused to be written by the same family. Either way (even if he doesn't hold like his Rebbe) we see in שבת that בתירא בן בתירא said to ר' עקיבא that he shouldn't have darshened what he did, however according to ר' עקיבא it was the right thing to darshen. However everyone agrees that the בנות צלפחד were considered to be חכמניות for saying their דרשות at the correct time.

תנא בנות צלפחד חכמניות הן דרשניות הן צדקניות הן חכמניות הן שלפי שעה דברו דא"ר שמואל בר רב יצחק מלמד שהיה משה רבינו יושב ודורש בפרשת יבמין שנאמר כי ישבו אחים יחדו אמרו לו אם כבן אנו חשובין תנה לנו נחלה כבן אם לאו תתיבם אמנו מיד ויקרב משה את משפטן לפני ד' דרשניות הן שהיו אומרות אילו היה לו בן לא דברנו וכו'. וכו'. (בבא בתרא קיט:)

So you see the reason why they were considered חכמניות is because they spoke לפי שעה at the appropriate time, as משה רבינו was teaching פרשת יבמין at that time. They were דרשניות and they figured out all of the דרשות, but what made them חכמניות is that they brought all this up to משה רבינו at an appropriate time when he was teaching that סוגיא. So this is an example of "To know when to bring up the סוגיא along with all the

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

דרשות. They were שואל כענין. Also you see משה רבינו was מ' משפטן לפני ה', perhaps this is similar to saying לא שמעתי. Then he asked God, and God told him the answer and then he heard the answer.

ואינו נבהל להשיב To Know When To Answer

כדכתיב בספר בן סירא הכל שקלתי בכף מאזנים ולא מצאתי קל מסובין וקל מסובין חתן הדר בבית חמיו וקל מחתן אורח מכניס אורח וקל מאורח משיב דבר בטרם ישמע שנאמר משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה (בבא בתרא צח:)

אינו מדבר וכו. To Know When Not To Talk

מכאן אמרו חכמים יפה שתיקה לחכמים קל וחומר לטפשים שנאמר אויל מהריש חכם יחשב (פסחים צט.)

We find throughout ש"ס that the great אמוראים ותנאים sometimes hinted or communicated through gestures or hand motions. Here is one example which we find in בבא בתרא:

כי קם אמר ר' נחמן בר יצחק לרבא מאי אחוי לך אמר ליה במיפה את כחו (בב"ב קנב:)

So sometimes you should know how to say things without saying anything at all.

מלמד שהאשה תובעת בלב וכו. כי קאמרינן דמרציא ארצויי (עירובין ק:)

דף יומי דאטאס וואסזדאט

ירידת הדורות

דמרצא ארצויי

להבדיל אלף אלפי הבדלות

At a dance party with Beyonce': Donald Trump's brand strategy' for the presidency is simply genius

Nitzan Fux|Yesterday | 11:26

Trump's 'what is not said' marketing technique

Trump talks like a teenager, uses cynical and biting language, and even weaves in (subtle but deliberate) online conspiracies. If you are not familiar with the allegedly serious sex scandal involving P. Diddy, which allegedly took place at the parties he hosted, or the conspiracies linking him to celebrities like Beyoncé and Jennifer Lopez, then you're missing out on what's happening on TikTok.

This marketing tactic is quite genius, like a gift from heaven to Trump. How is it that people associated with P. Diddy, who has been accused of gross misconduct, are the ones supporting Kamala?

In a brilliant move, Trump encapsulated this scandal and the online conspiracies involving celebrities at P. Diddy's parties with a single line that says it all: "Kamala is at a dance party with Beyonce."

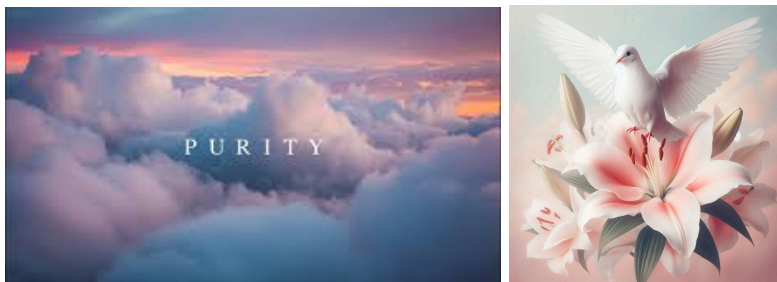
A good marketer knows that **even what isn't said can support your brand.**

-YNET NEW

דף יומי DAF INSIGHTS

דמרציא ארצויי

Sexual Purity

יג יג יג

1. כל היד המרבה לבדוק בנשים משובחת ובאנשים תקצץ (נדה יג).
2. איבעיא להו נדה מהו שתישן עם בעלה היא בבגדה והוא בבגדו וכו'. וכו'. (שבת יג).
3. לא יגרע מצדיק עיניו בשכר צניעות שהיתה בה ברחל זכתה ו יצא ממנה שאול וכו'. וכו'. (מגילה יג:).

To Know When To Darshen

Sexual Purity

In order to Darshen and teach students in matters of sexual purity such as laws of forbidden relationships etc. there is one requirement.

אין דורשין בעריות בשלשה (חגיגה יא:)

We do not darshen and teach matters of forbidden relationships unless there are less than three students in the class.

Related to עריות might be matters of יוחסין or lineage specifically that that contain products of forbidden relations.

There is alot to consider before the conditions might be ripe to darshen matters of יוחסין. A Rav has to know when to darshen matters of יוחסין, and when not to darshen matters of יוחסין.

בימי רבי פנחס בקשו לעשות בבל עיסה לארץ ישראל אמר להם לעבדיו כשאני אומר שני דברים בבית המדרש טלוני בעריסה ורוצו כי עייל אמר להם אין שחיטה לעוף מן התורה אדיתבי וקמעייני בה אמר להו כל ארצות עיסה לארץ ישראל וארץ ישראל עיסה לבבל נטלוהו בעריסה ורצו רצו אחריו ולא הגיעוהו ישבו ובדקו עד שהגיעו לסכנה ופירשו וכו'. אמר רבי יוחנן היכלא בידינו היא אבל מה אעשה שהרי גדולי הדור נטמעו בה סבר לה כר' יצחק דאמר ר' יצחק משפחה שנטמעה נטמעה אמר אביי אף אנן נמי תנינא משפחת בית הצריפה היתה בעבר הירדן וריחקה בן ציון בזרוע עוד אחרת היתה וקירבה בן ציון בזרוע כגון אלו אליהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב כגון אלו דידעין אבל משפחה שנטמעה נטמעה תאנא עוד אחרת היתה ולא רצו חכמים לגלותה אבל חכמים מוסרים אותו לבניהם ולתלמידיהן פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים בשבוע אמר רב נחמן בר יצחק מסתברא כמאן דאמר פעם אחת בשבוע כדתניא הריני נזיר אם לא אגלה משפחות יהיה נזיר ולא יגלה משפחות (קידושין עא:).

This last גמרא might be going according to the מאן דאמר that a נזיר is called a חוטא.

דף יומי דאגאס וואס דאס

To Know When To Darshen

פפוניא and נציבין A Tale of Two Cities

פפוניא

Perhaps ר' מתנא might have had a lot to do with the city of פפוניא, but was he the Rabbi there?

(חולין קלט:)

(פסחים מב.)

Were there any other Rabbi's found Darshening in פפוניא? Meaning besides for ר' אחא בר יעקב.

דרשה ר' אחא בר יעקב בפפוניא וכו. (בבא בתרא טז.)

Darshening

נציבין

Well we know that נציבין was בתירא בן יהודה דר' יהודה.

א"ר יוסי פעם אחת הלכתי לנציבין מצאתי זקן אחד אמרתי לו כלום אתה בקי בר' יהודה בן בתירא אמר לי הן ועל שולחני הוא תדיר וכו. וכו. (יבמות קב.)

וכו. שלחו ליה לר' יהודה בן בתירא שלם לך ר' יהודה בן בתירא דאית בנציבין ומצודתך פרוסה בירושלים (פסחים ג:)

דף יומי DAF INSIGHTS

Were there any other Rabbi's found Darshening in נציבין? Meaning besides for ר' שמלאי.

דריש ר' שמלאי בנציבין שמן ר' יהודה ובית דינו נמנו עליו והתירוהו וכו'. וכו'. (עבודה זרה לו.)

Not Darshening

נציבין

Here is a Rabbi who was Not Found, or rather “Found Not”, **Darshening** in a place that might have been נציבין.

לוי איקלע לבי יוסף רישבא אייתו לקמיה רישא דטיוסא בחלבא ולא אמר להו ולא מידי כי אתא לקמיה דרבי אמר ליה אמאי לא תשמתינהו אמר ליה אתריה דר' יהודה בן בתירא הוא ואמינא דרש להו כר' יוסי הגלילי דאמר יצא עוף שאין לו חלב אם (חולין קטז).

Now I think that מתנא and ר' אחא בר יעקב might have overlapped as far as when they lived, but I don't think that תנא, lived during the time of שמלאי the early אמורא.

דף יומי דאזשנס וואסז דאס

וסימניך

A City Of Two Tails

Fathers And Sons

מתא מחסיא

סימן לשיטת האבות ולשיטת הבנים מעשה אבות סימן לבנים

Sometimes perhaps you can use the שיטות or the מימרות of the fathers to remember the שיטות or the מימרות of the sons. Two examples:

1.

We know that מתא מחסיא was where אשי ר' was located. Perhaps that is also where is medicine cabinet was also kept as well. The גמרא mentions that one time there was found a dead rat in אשי ר' medicine cabinet on שבת. They didn't know if they were allowed to dispose of it since it was מוקצה. So ר' אשי told them that they can grab it by its tail and dispose of it.

דהוה עכברתא דאשתכח בי אספרמקי דרב אשי ואמר להו רב אשי נקטוה בצוציתה ואפקוה (ביצה לו:)

פרש"י ד"ה בצוציתה . בזנבה

Now in מסכת בבא בתרא we find that אשי ר' son אשי בר רב explained a קשיא based on a concept we find with the tail of a lizard. The גמרא says it is a rule that if a woman dies, the fetus always dies first. The גמרא says that this should be disproven based on the fact that we have seen it happen once that a fetus kicked three times in its mothers womb after the mother died. אשי בר רב answers that this phenomenon can be understood by looking at the lizards tail after the tail has been cut off of the lizard where we see that the tail still moves after it is cut off even though it is clearly not living any more since it has been completely severed from the lizards body. Now אשי בר רב might have been in the same city as his fathers ישיבה when he said over this סברא. He just might have been in his fathers ישיבה in מתא מחסיא.

תא שמע תינוק בן יום אחד נוחל ומנחיל בן יום אחד אין עובר לא הא אמר רב ששת נוחל בנכסי האם להנחיל לאחין מן האב ודוקא בן יום אחד אבל עובר לא מאי טעמא דהוא מיית ברישא ואין הבן יורש את אמו בקבר להנחיל לאחין מן האב למימרא דהוא מיית ברישא והא הוה עובדא ופרכס תלתא פרכוסי אמר מר בר רב אשי מידי דהוה אזנב הלטאה שמפרכסת (בבא בתרא קמב:)

One might ask why אשי בר רב used a lizards tail as an example of this phenomenon when we know that it is considered טמא, and as the גמרא in ריש פסחים said the כהן who compared his portion of תרומה to a

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

lizards tail, showed that he had something wrong with his lineage, so why is **מר בר רב אשי** using this as an example of this phenomenon? Perhaps you can answer that in the case of the **כהן** where they need to maintain themselves in the appropriate status of **טהרה**, so his analogy showed a lack of sensitivity to matters of **טהרה**, but in the case of **מר בר רב אשי**, he was mentioning the lizards tail perhaps because this is the most well known occurrence of such a phenomenon, and since it is the most well known it is the best example to use to illustrate this phenomenon to the **תלמידים**.

2. ר' שמעון ובנו ודרכו של אש (יבמות עז.) (יבמות סה:)

Both **ר' שמעון** and his son both **darshen** a **פסוק** to only be referring to men based on the logic of it is only **איש דרכו של אש** etc.. etc..

Fathers And Sons

The **גמרא** discusses a **מקושר** גט, and how the witnesses sign on it.

א"ל מי סברת עדים כסדרן חתימי עדים ממטה למעלה חתימי וליחוש דלמא מתרמיא ריעותיה בשיטה אחרונה וגייז ליה לשיטה אחרונה וגייז ליה לראובן בהדיה ומתכשר בבן יעקב עד דתנן בן איש פלוני עד כשר דכתיב ראובן בן בחד דרא ויעקב עד עלוויה וליחוש דלמא גייז להיה לראובן בן ומתכשר ביעקב עד דתנן איש פלוני עד כשר דלא כתיב עד ואיבעית אימא לעולם דכתב עד דידעינן בה דהא חתימות ידא לאו דיעקב הוא ודלמא בשמיה דאבוה חא שביק איניש שמיה ידיה וחתים בשמיה דאבוה ודלמא סימנא בעלמא הוא דשוויה דהא רב צייר כוורא ר' חנינא צייר חרותא רב חסדא סמ"ך רב הושעיא עי"ן רבא בר רב הונא מכותא לא חציף איניש לשוויה לשמיה דאבוה סימנא (בבא בתרא קסא:)

The **גמרא** has established that by a **מקושר** גט the signature of the witnesses is on the other side of the parchment of where the main document is written and the signatures begin from the bottom line of the document. The **גמרא** asks if so the holder of the document can cut off the bottom line of the parchment if it adds stipulations that might be unfavorable towards him, and leave on the back side of the document just the segments of the signatures containing the names of the fathers, and he would claim that the witnesses signed using their fathers names as symbols of their signatures. The **גמרא** answers that that would not be believed since people are not so impudent to use their fathers names as symbols of their signatures.

Having mentioned this perhaps one might wonder about in a case where the witnesses have the same name as their fathers. If you think this is unlikely, wait a second. I found twelve in ש"ס.

Here they are:

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

אסיקו ליה ... על שמיה

They named the son after the father

I counted **twelve** times in ש"ס that you have a son with the same name as his father:

1. אבא בר אבא (ברכות יח:)
2. אחא בר אחא (שבת קא.)
3. אידי בר אידי (חולין צח.)
4. בונייס בן בונייס (עירובין פה:)
5. חנין בר חנין (מועד קטן כה:)
6. ינאי בר ינאי (מגילה לב.)
7. יעקב בר יעקב (סנהדרין עו.)
8. חנילאי בר חנילאי (עבודה זרה יח:)
9. ר' חייא בריה דר' חייא בר נחמני (עבודה זרה לא.)
10. מרי בר מרי (בבא בתרא צא.)
11. חנינה בן חנינה (ירושלמי נזיר כ.)
12. ר' יוסי בן יוסי (ירושלמי גיטין ב:)

To Know How To Talk In The Presence Of A חכם

ג כג מג סג פג קג קכג קמג 3 23 43 63 83 103 123 143

ג : הנהו תרי תלמידי דהוו יתבי קמיה דרב חד אמר שויתין האי שמעתא כדבר אחר מסנקן וחד אמר שויתין האי שמעתא כגדי מסנקן ולא אישתעי רב בהדי דהאיך הנהו תרי תלמידי דהוו יתבי קמיה דהלל וחד מינייהו ר' יוחנן בן זכאי ואמרי לה קמיה דרבי וחד מינייהו ר' יוחנן חד אמר מפני מה בוצרין בטהרה ואין מוסקין בטהרה וחד אמר מפני מה בוצרין בטהרה ומוסקין בטומאה אמר מובטח אני בזה שמורה הוראה בישראל ולא היו ימים מועטים עד שהורה הוראה בישראל הנהו תלתא כהני חד אמר להו הגיעני כפול וחד אמר הגיעני כזית וחד אמר הגיעני כזנב הלטאה בדקו וחריו ומצאו בו שמץ פסול והא אין בודקין מן המזבח ולמעלה לא תימא שמץ פסול אלא אימא שחץ פסול ואי בעית אימא שאני התם דאיהו דארע נפשיה

(פסחים ג:)

כג: תנן ניפול הנמצה בתוך חמשים אמה הרי הוא של בעל השוכך ואף על גב דאיכא אחרינא דנפיש מיניה בדליכא וכו'. וכו'. בעי ר' ירמיה רגלו א' בתוך נ' אמה ורגלו אחת חוץ לחמשים אמה מהו ועל דא אפקוהו לר' ירמיה מבי מדרשא

(בבא בתרא כג:)

We see that ירמיה ר' was שאל שלא כהוגן he didn't ask properly, so they kicked him out of the ישיבה.

מג : בעא מיניה ר' אבינא מרב ששת בת הניזונת מן האחין מעשה ידיה למי וכו'. מתבי ר' יוסף מעשה ידיה ומציעתה אע"פ שלא טבתה מת האב הרי הן של אחין וכו'. וכו'. אמר רבה בר עולא לא נצרכה אלא להעדפה אמר רבא גברא רבה כרב יוסף לא ידע דאיכא העדפה וקמותיב תיובתא אלא אמר רבא ר' יוסף מתניתין גופא קשיא ליה דקתני מעשה ידיה ומציאתה וכו'. וכו'.

(כתובות מג:)

You see that a רבה רבה such as יוסף ר' if he asks a question and seemingly there is an obvious answer, his question should be taken seriously and further effort should be expended in order to try to understand it. Incidentally you see here how much admiration רבא had for his Rebbe יוסף רב.

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

סג : רבינא סר סכינא בבבל א"ל ר' אשי מאי טעמא אבד מר הכי א"ל והא ר' המנונא אורי בחרתא דארגיז בשני דר' חסדא א"ל לאו אורי אתמר א"ל אתמר אורי ואתמר לא אורי בשני דר' הונא רביה הוא דלא אורי ואורי בשני דר' חסדא דתלמיד חבר דיליה הוה ואנא נמי תלמיד חבר דמר אנא

(עירובין סג.)

It is prohibited for a תלמיד to pasken the הלכה in the אתריה or locale of his Rebbe. The boundary for this is 3 פרסאות. So even though it is not literally before the חכם (in front of him in his presence) in a certain sense perhaps we can call it "in the presence of the חכם".

פג : ותו ר' מאיר ור' יהודה ור' יוסי הוו קא אזלי באורחא ר' מאיר הוה דייק בשמא וכו.

(יומא פג.)

What is being דורש בשמא based on? It surely is not superstition. So perhaps it shows a sensitivity to the תורה if someone names his children names that are not found in פסוקים that might give the name a negative connotation such as כידור would bring to mind the פסוק of המה כי דור תהפוכות המה. So one should know how to name his kids in the presence of a חכם.

קג : אמר ר' הונא לשון חכמים ברכה לשון חכמים עושר לשון חכמים מרפא

(כתובות קג.)

Perhaps when talking to a חכם you should know things about the language of חכמים. The language of חכמים brings blessing, wealth, and healing.

קכג : מאי קדמתה לאה ברחמים דכתיב ועיני לאה רכות מאי רכות אילימא רכות ממש אפשר בגנות בהמה טמאה לא דבר הכתוב דכתיב מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה בגנות צדיקים דבר הכתוב אלא א"ר אלעזר שמתנותיה ארוכות

רשב"ם על חומש וויר"ש

(רב דויטש)

According to רב's פשט it is not a גנאי to her since it is a praise to her that she was told she was supposed to marry עשו and she knew that he was a הבריות את. Ve'simanaich she said to herself "Could things be any "Vorse" וויר"ש?

(בבא בתרא קכג.)

קמג : ההוא דאמר לה לדביתהו נכסיי לך ולבניך א"ר יוסף קנתה מחצה ואמר רב יוסף מנא אמינא לה דתניא רבי אומר והיתה לאהרן ולבניו מחצה לאהרן ומחצה לבניו וכו. וכו.

(בבא בתרא קמג.)

Perhaps there is to wonder why is the גמרא bringing a proof from the פסוק? Isn't the preferred criterion for defining this to see what is the דם בני אדם, as we find by נדרים? Even on the next עמוד the גמרא asks about if one would refer to one son as sons (in a case where he has a son and a daughter). The גמרא tries to bring proofs from פסוקים, but in the question of if a grandson is considered a son the גמרא doesn't bring proofs from פסוקים even though there are פסוקים (see יבמות סב). The opinion of ר' אשי is that a person does not refer to his sons sons as his sons. The גמרא than brings a ברייתא to support him.

דף יומי DAF INSIGHTS

תניא כוותיה דמר בר רב אשי המודר הנאה מבנים מותר בבני בנים (שם)

So you see that the גמרא is saying that we go after the בני אדם just like by נדרים.

Anyways perhaps we see from here that people should be speaking as the תורה speaks.

הא קמ"ל דשנים במקושר כעד אחד בפשוט מה התם פסולא דאורייתא אף הכא נמי פסולא דאורייתא תדע דשלחו מתם חברייא לר' ירמיה עד אחד בכתב ועד אחד על פה מהו שיצטרפו אליבא דתנא קמא דרבי יהושע בן קרחה לא תיבעי לך דאפילו שנים בכתב ושנים על פה לא מצטרפי אלא כי תיבעי לך אליבא דר' יהושע בן קרחה שנים בכתב ושנים על פה הוא דמצטרפי אבל עד אחד בכתב ואחד על פה לא מצרפינן או דלמא לא שנא שלח להו אני איני כדיי ששלחתם לי אלא כך דעת תלמידכם נוטה שיצטרפו וכו'. וועל דא עיילוהו לרבי ירמיה בבי מדרשא :

פרשב"ם ד"ה על דא עיילוהו . שהשיב להם כהוגן דהא דאפקוהו ששאל שלא כהוגן וכו'. וכו'.

(בבא בתרא קסה:)

ומודה על האמת

Here are some examples of being מודה על האמת in בבא בתרא.

דדרש רבא שני נשים שילדו ב' זכרים במחבא כותבין הרשאה זה לזה א"ל רב פפא לרבא והא שלח רבין דבר זה שאלתי לכל רבותי ולא מרו לי דבר ברם כך אמרו משום ר' ינאי הוכרו ולבסוף נתערבו כותבין הרשאה זה לזה לא הוכרו אין כותבין הרשאה זה לזה לא הוכרו ולבסוף נתערבו כותבין הרשאה זה לזה לא הוכרו אין כותבין הרשאה זה לזה (בבא בתרא קכז:)

בחזקת מי ר' אילא אמר בחזקת יורשי האם ר' זירא אמר בחזקת יורשי הבן כי סליק רבי זירא קם בשיטתיה דרבי אילא קם רבה בשיטתיה דר' זירא אמר ר' זירא שמע מינה אורא דארץ ישראל מחכים וכו'. וכו'. (בבא בתרא קנח:)

ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי

Here are some examples of in בבא בתרא ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי.

1. רבי חנינבשם ר' יהושע בן לוי חזרתי על כל בעלי לשונות לידע מה דיאתימון ולא אמר לי אדם דבר
2. (ירושלמי בבא בתרא כט.)
3. ר' יצחק בעי מימר פנסטה ולא אשכח מה הדא הילכתא תינייתא (ירושלמי בב"ב כה.).

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

בבא בתרא

The Last Gate

There is just too much to write on בבא בתרא, and perhaps many more qualified to write it than I am. For after all, who am I compared to all the great Rabbis that preceded me. I am nothing compared to the great Rabbi's of today's generation and my Rebbeim, and afortiori that I am nothing compared to the ראשונים. So why should I write?

אם יש בהן ממש מפני מה לא נכתבו אמר קרא עשות ספרים הרבה אין קץ (עירובין כא:)

Perhaps one can say that the same is true in the case of writing on בבא בתרא.

This מסכת is like an overflowing wellspring.

כמעין הנובע (בבא בתרא קעה:)

דף יומי

דאס וואס זאגט דאס

ירידת הדורות

קלו קלו קלח

מתקיף לה ר' חנינא מסורא מי איכא מידי דאנן לא ידעינן וספרי ידעי שאלונוהו לספרי דאביי וידעי ולספרי דרבא וידעי (בב"ב קלו.)

וכו. וכו. לר' יוחנן וכו. וכו. ולית אנא ידע מה הן אמרין וכו. וכו. (חולין קלז:)

ת"ר כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו עתידה תורה שתשכח מישראל שנאמר הנה ימים באים וכו. (שבת קלח:)

They were more מחמיר:

אמר מר עוקבא אנא להא מילתא חלא בר חמרא לגבי אבא דאילו אבא כי הוה אכיל בשרא האידנא לא הוה אכל גבינה עד למחר כי השתא ואילו אנא בהא סעודתא הוא דלא אכילנא לסעודתא אחריתא אכילנא וכו. וכו. (חולין קה.)

They were more מקיל:

וכו. וכו. אני שראיתי את ר' יוחנן שאכל כדי הוא ר' יוחנן לסמוך עליו בפניו ושלא בפניו אתה לא ראית אותו לא תאכל בין בפני בין שלא בפני (פסחים נא.)

ירידת הדורות

אנו כחמורים וכו. (שקלים יג:)(שבת קיב:)

You see what אבא שאול says in יומא:

מיקירי ירושלים לא היו ישנים כל הלילה כדי שישמע כ"ג קול הברה ולא תהא שינה חוטפתו תניא אבא שאול אמר אף בגבולין היו עושין כן זכר למקדש אלא שהיו חוטאין וכו. וכו. (יומא יט:)

You see a similar idea based on אבא שאול in יבמות:

בראשונה שהיו מתכוונין לשם מצוה מצוות יבום קודמת למצוות חליצה ועכשיו שאין מתכוונין לשם מצוה אמרו מצוות חליצה קודמת למצוות יבום וכו. וכו. מעיקרא סברי לה כאבא שאול וכו. וכו. דתניא אבא שאול אומר הכונס את יבמתו לשם נוי ולשום אישות ולשום דבר אחר אילו פוגע בערוה וקרוב אני בעיני להיות הולד ממזר וכו. וכו. (יבמות לט:)

Something similar from ר' יוחנן:

ואמר ר' יוחנן נהירנא כד הוו מטיילין טליא וטלייתא בשוקא כבר שית עשרה וכבר שב עשרהולא הוו חטאן (בבא בתרא צא:)

משמת ר' מאיר בטלו מושלי משלים משמת בן עזאי בטלו השקדנים וכו. וכו. (סוטה מט.)

אמר ר' יוחנן לבן של ראשונים כפתחו של אולם ושל אחרונים כפתחו של היכל וכו. וכו. (עירובין נג.)

שופריה דרב כהנא מעיק שופריה דר' אבהו שופריה דר' אבהו מעין שופריה דיעקב אבינו שופריה דיעקב אבינו מעין שופריה דאדם הראשון (בבא בתרא נח.)

חומץ בן יין (בבא מציעא פג:)

The previous generation had prophecies, and they had רוח הקודש:

דף יומי דאטאס וואס דאס

ד"ר משמתו חגי זכריה ומלאכי נסתלקה רוח הקודש מישראל ואע"פ כן היו משתמשים בבת קון שפעם אחת היו מסובין בעליית בית גוריא ביריחו נתנה עליהן בת קול מן השמים ואמרה יש בכם אדם אחד שראוי שתשרה שכינה עליו אלא שאין דורו ראוי לכך וכו. וכו. (סוטה מח:)

The previous generation were able to make it rain:

רבה גזר תעניתא בעי רחמי ולא אתא מיטרא אמרו ליה והא רב יהודה כי הוה גזר תעניתא אתא מיטרא אמר להו מאי אעביד אי משום תנויי אנן עדיפין מינייהו דבשני דרב יהודה כל תנויי בנזיקין הוה ואנן קא מתנינן בשיתא סדרין וכי הוה מטי רב יהודה בעוקצין האשה שכובשת ירק בקדירה ואמרי לה זיסים שכבשן בטרפיהן טהורין אמר הוי' דרב ושמואל קא חזינא הכא ואנן קא מתנינן בעוקצין תליסר מתיבתא ואילו רב יהודה כי הוה שליף חד מסאנא אתי מיטרא ואנן קא צווחין כולי יומא וליכא דאשגח בן אי משום עובדא וכו. וכו. (תענית כד.-כד:)

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאס

ירידת הדורות

קטן שבכולן רבן יוחנן בן זכאי

אמרו עליו על ר' יוחנן בן זכאי שלא הניח וכו'. וכו'. וגמטריות (בבא בתרא קלד).

Oh, how far we have fallen in mental capacity in comparison the the great minds of the previous generations. He didn't need to make use of the Gematria Google Sheets formula in order to calculate גמטריות. He made all of the calculations in his mind. Unfortunately our generation is not on this level. So here is the Google Custom Formula Code for the Gematria Formula.

Here is how to make the custom גמטריא formula in google sheets using the Cloud based java script Google Apps Script platform. Here is the code:

```
/**
 * Calculates the Gematria value of a given Hebrew word or phrase.
 * @param {string} input The Hebrew word or phrase.
 * @return {number} The Gematria value.
 * @customfunction
 */
function GEMATRIA(input) {
  const gematriaValues = {
    'א': 1, 'ב': 2, 'ג': 3, 'ד': 4, 'ה': 5, 'ו': 6, 'ז': 7, 'ח': 8, 'ט': 9,
    'י': 10, 'כ': 20, 'ך': 20, 'ל': 30, 'מ': 40, 'ם': 40, 'נ': 50, 'ן': 50,
    'ס': 60, 'ע': 70, 'פ': 80, 'ף': 80, 'צ': 90, 'ץ': 90, 'ק': 100, 'ר': 200,
    'ש': 300, 'ת': 400
  };

  let gematriaSum = 0;
```

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

```

for (let i = 0; i < input.length; i++) {
  const letter = input[i];
  if (gematriaValues[letter] !== undefined) {
    gematriaSum += gematriaValues[letter];
  }
}

return gematriaSum;
}

```

And Here is how it ends up looking in the spreadsheet.

	J	K	L	M
1		Today		Gematria Function
2	1	12/3/2024	6f	702
3	Database Check	Last Months	5e	1352
4		☐	4d	שבת שלום ומבורך

דף יומי DAF INSIGHTS

חכם To Know To Have Reverance From The Presence Of A

כ כא כב כג כד כה כו כז כח כט

The חכם teaches you תורה. Perhaps one who is learning תורה from his רבי should have awe, just like when the תורה was given at סיני.

כ: כדאשכחן בסיני (ברכות כ:)

The חכם has the power to save the whole city.

כא: בסורא הוות דברתא בשיבבותיה דרב לא הוות דברתא סבור מינה משום זכותיה דרב דנפיש איתחזי להו בחילמא רב דנפישא זכותיה טובא הא מילתא זוטרא ליה לרב אלא משום ההוא גברא דשייל מרא וזבילא לקבורה. בדווקת הוות דליקתא ובשיבבותיה דרב הונא לא הוות דליקתא סבור מינה בזכותא דרב הונא דנפיש איתחזי להו בחילמא האי זוטרא ליה לרב הונא אלא משום ההוא איתתא דמחממא תנורא ומשיילא לשיבבותיה. (תענית כא:)

כב: רב דימי מנהרדעה אייתי גרגורות בספינה א"ל ריש גלותא לרבא פוק חזי אי צורבא מרבנן הוא נקיט ליה שוקא א"ל רבא לרב אדא בר אבא פוק תהי ליה בקנקניה נפק אזל בעא מיניה פיל שבלע כפיפה מצרית והקיא דרך בית הרעי מהו לא הוה בידיה א"ל מר ניהו רבא טפח ליה בסנדליה א"ל בין ידי לרבא איכא טובא מיהו על כרחך אנא רבך ורבא רבה דרבך (בבא בתרא כב:).

In the presence of a חכם and תלמידי חכמים you can't just ask whatever you want.

כג: בעי ר' ירמיה רגלו אחת בתוך נ' אמה ורגלו אחת חוץ מחמשים אמה מהו ועל דא אפקוהו לרבי ירמיה מבי מדרשא (בבא בתרא כג:)

In the presence of a חכם and תלמידי חכמים you can't just ask whatever you want.

כד: רבי ינאי ורבי יוחנן הווין יתבין עאל רבי יודן נשייא ושאל וכל בת ירשת נחלה ממטות מהו אמרו ליה מקיש מטה האב למטה האם מה מטה האב אין לבת במקום הבן אף מטה האם אין לבת במקום בן או חילוף מה מטה האם יש לבת במקום בן אף מטה האב יש לבת במקום בן אמר ליה רבי יוחנן איתא מן תמן לית אהן גוברא בעי מישמע מילה דאורייתא (ירושלמי בבא בתרא כד:)

If the חכמים of the previous generation were like angels, then חכמים of our generation are like people.

אמר ר' זירא אמר רבא בר זימנא אם ראשונים בני מלאכים אנו בני אנשים וכו'. וכו'. (שבת קיב:)

כה: מאי מצוה דאמר ר' יהודה אמר רב כך היה מנהגו של ר' יהודה בר אילעאי"ש מביאים לו עריבה מלאה חמין ורוחץ פניו ידיו ורגליו ומתעטף ויושב בסדינין המצוייצין ודומה למלאך ה' צבאות וכו'. וכו'. (שבת כה:)

Don't think that you can just get close to the חכם, and be as close as you want.

והוי מתחמם כנגד אורן של חכמים והוי זהיר בגחלתן שלא תכוה שנישכתן נשיחת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב ולכישתן לחישת שרף וכל דבריהם כגחלי אש (פרקי אבות ב:טו)

מתני' אין קורעין ולא חולצין ואין מברין אלא קרוביו של מת ואין מברין אלא על מטה זקופה: **גמ'** וכו'. חכם שמת הכל קרוביו הכל קרוביו סלקא דעתך אלא הכל כקרוביו וכו'. וכו'. (מועד קטן כה:).

The חכם here is "like" his relatives, but not actually his relatives.

כו: רבא איתרע ביה מילתא על לגביה אבא בא מרתא דהוא אבא בר מניומי רבא זקיף אבא בא מרתא כפי אמר כמה לית ביה דעתא להאי צורבא מרבנן. (מועד קטן כו:)

דף יומי דאס וואס דאס INSIGHTS

Artscroll Note 51: [For we are not so close that he should join me in sitting on an overturned bed.] According to the other explanation of this Gemara cited in note 49, he was lacking in sense for he saw no indication that Rava was insensitive to his loss (*Rashi ms*)

[It seems, at first glance, unbefitting for an Amora like Rava to speak so derogatorily about another person, let alone a Torah scholar. A similar statement can be found in Yevamos 9a and menachos 80b, where Rabbi, upon hearing a comment made by Levi, exclaimed: It seems to me that he has no brain in his skull. Chavos Yair explains this statement by citing the ruling of Rambam (Talmud Torah 4:5): "A teacher who sees that his students are being negligent in their studies and not applying themselves properly, and have as a result displayed a lack of comprehension, must be angry with them, and embarrass them so as to sharpen their minds." Rabbi, of whom it was said, "Upon the death of Rabbi, humility disappeared" (Sotah 49a) certainly did not make his comment about Levi out of anger or haughtiness. Rather, he was chastising his student, whom he knew to be a great man, for a mistake which could only have been the result of inattentiveness. Presumably, Rava admonished Abba bar Marta, who was a young Talmudic scholar, in a similar vein.]

Lack Of Reverance From The Perspective Of The רבי

Perhaps one can ask a גמרא סתירה from two גמרא's.

ואף ספר משלי בקשו לגנוז שהיו דבריו סותרין זה את זה ומפני מה לא גנוזהו אמרי ספר קהלת לאו עיינינן ואשכחינן טעמא הכא נמי ליעיינן ומאי דבריו סותרים זה את זה כתיב אל תען כסיל כאולתו וכתיב ענה כסיל כאולתו לא קשיא הא בדברי תורה הא במילי דעלמא כי הא דההוא דאתא לקמיה דרבי אמר ליה אשתך אשתי ובניך בני אמר ליה רצונך שתשתה כוס של יין שתה ופקע ההוא דאתא לקמיה דרבי חייא אמר ליה אמך אשתי והתה בני אמר ליה רצונך שתשתה כוס של יין שתה ופקע אמר רבי חייא אהניא ליה צלותיה לרבי דלא לשווייה בני ממזירי דרבי כי הוה מצלי אמר יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתמילמי היום מעזי פנים ומעזות פנים. בדברי תורה מאי היא כי הא דיתיב רבן גמליאל וקר דריש עתידה אשה שתלד בכל יום שנאמר הרה ויולדת יחדיו ליגלג עליו אותו תלמיד אמר אין כל חדש תחת השמש א"ל בא ואראך דוגמתן בעוה"ז טפך אחוי ליה תרנגולת ותו יתיב רבן גמליאל וקא דריש עתידים אילנות שמוציאין פירות בכל יום שנאמר ונשא ענף ועשה פרי מה ענף בכל יום אף פרי בכל יום ליגלג עליו אותו תלמיד ואמר אין כל חדש תחת השמש אמר ליה בא ואראך דוגמתן בעולם הזה נפק אחוי ליה כמיהין ופטירות ואכלי מילת נברא בר קורא: ת"ר לעולם יהא אדם ענוותן כהלל ואל יהא קפדן כשמאי מעשה בשני בני אדם וכו'. וכו'.

(שבת ל:)

כי הא דיתיב ר' יוחנן וקא דריש עתיד הקב"ה להביא אבנים טובות ומרגליות שהם שלשים על שלשים וחוקק בהן עשר על עשרים ומעמידן בשערי ירושלים לגלג עליו אותו תלמיד השתא כביעתא דציצלא לא משכחינן כולי האי משכחינן לימים הפליגה ספינתו בים חדא מלאכי השרת דיתבי וקא מינסרי אבנים טובות ומרגליות שהם ל' על ל' וחוקק בהן עשר ברום עשרים אמר להו הני למאן אמרו ליה שעתיד הקב"ה להעמידן בשערי ירושלים אתא לקמיה דרבי יוחנן אמר ליה דרוש רבי לך נאה לדרוש כאשר אמרת כן ראיתי אמר לו ריקא אלמלא ראית לא האמנת מלגלג על דברי חכמים אתה נתן עיניו בו ונעשה גל של עצמות וכו'. וכו'.

(בבא בתרא עה.)

The question is why didn't ר' גמליאל do the same thing with his תלמיד that ר' יוחנן did with his תלמיד?

Maybe we can suggest that the תלמיד of ר' גמליאל wanted to see an example of the phenomenon nowadays so ר' גמליאל showed him an example of the phenomenon so that it shouldn't be a דבר חדש תחת השמש. However in the case of ר' יוחנן the תלמיד's question was how is it possible to have such a large quantity of precious stones and gems, a material which clearly does exist in the world, so his questioning wouldn't have been answered by merely showing him an example in עולם הזה.

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

Alternatively perhaps we can answer that in the case of ר' גמליאל the תלמיד was asking based on a פסוק. So therefore he was deserving of getting an answer. However in the case of ר' יוחנן the תלמיד wasn't asking based on any other פסוק. So therefore he was deemed to be a דברי חכמים. This would be the פשט in what it says in the גמרא in שבת there, במילי דעלמא, ל"ק הא בדברי תורה הא במילי דעלמא. Perhaps it might be interesting to note that there seems to be a מחלוקת between the מהר"ל and the מהרש"א in whether the תלמיד of ר' יוחנן's mistake was that he was learning the פשט in the פסוק to be לפי פשוטו or if he was learning that the פשט in the פסוק couldn't be לפי פשוטו.

Finally, perhaps we can say that there is some gray area between when the תלמיד is to be deemed a מלגלג, and when he is simply to be seen as asking בדברי תורה, which might be up to the רבי's discretion. Perhaps this is why the גמרא in שבת immediately afterwards brings the stories of the הלל גרים. This is to say that in the determination of if the תלמיד is a מלגלג or not one should try to have patience like הלל. Of course this would only be if the situation falls within this gray area. Alternatively one can explain this juxtaposition differently. As opposed to the הלל גרים who knew absolutely nothing about the Torah, and therefore could not be considered מלגלגים, since perhaps one would need to have a certain amount of knowledge of a subject matter in order to appropriately be considered a real and true scoffer, the תלמיד of רבן גמליאל knew some תורה so he might have been considered a legitimate מלגלג if not for the fact that he was bringing up arguments of תורה בדברי תורה. The גמרא in סנהדרין refers to the תלמיד of ר' יוחנן's remarks as אפקירותא. So perhaps for remarks to be considered אפקירותא that have to be coming from someone with at least a little bit of knowledge.

דף יומי DAF SOMI INSIGHTS

Gray Areas

דף יומי דאטאס וואס זאגט

Opposite שיטות : Don't Be Confused

לז לז

Sometimes it might become confusing when there are תנאים ואמוראים with the same name, but with opposite שיטות. Here are two examples with ר' יוס and ר' יהודה.

We know that יוסי התנא holds that אסמכתא קניא:

ר' יוסי סבר אסמכתא קניא (בבא בתרא קסח).

On the other hand ר' יוסי the אמורא holds אסמכתא לא קניא.

(ירושלמי בבא בתרא לז).

We know that ר' יהודה התנא holds that there are ten types of ארזים.

(סוכה לז).

On the other hand ר' יהודה האמורא holds that there are four types of ארזים.

(ר"ה כג).

מסורת הש"ס The Conceptual Not Able To Fit Through The Door

1. רב ושמואל ורב אסי איקלעו לבי שבוע הבן ואמרי לה לבי ישוע הבן רב לא עייל קמיה דשמואל ושמואל לא עייל קמיה דרב אסי רב אסי לא עייל קמיה דרב אמרי מאן נתרח נתרח שמואל וניתי רב ורב אסי ונתרח רב או רב אסי רב מילתא בעלמא הוא דעבד ליה לשמואל משום ההוא מעשה דלטייה אדבריה רב עליה וכו'. וכו'.

(בבא קמא פ. ב-:)

2. לא הוה נפיק פוריא מבבא (מו"ק כה).

3. אחוי לן מנא דלא שוי חביליה אייתי בודיא פשטיה לא הוה עייל בתרעאמר להו אייתו מרי סיתרוה היינו מנא דלא שבו חביליה (בכורות ח:).

4.

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

מסורת הש"ס The Conceptual

בני בנים אינם כבנים

1. מר בר רב אשי אמר לא קרו אינשי לבר ברא ברא תניא כוותיה דמר בר רב אשי המודר הנאה מבנים מותר בבני בנים (בבא בתרא קמג:)
2. רב אחא בר יעקב איטפל ביה ברב יעקב בר ברתיה כי גדל א"ל אשקיין מיא א"ל לאו בריך אנא והיינו דאמרי אינשי רבי רבי בר ברתך אנא (סוטה מט.)

From the grandsons response in סוטה you wouldn't think to differentiate from daughters son and son's son, but from the דאמרי אינשי היינו you might think that. You see that this דאמרי אינשי is not brought as a proof to מר בר רב אשי in בבא בתרא. Perhaps the reason is that although it is an expression that people say, it is still just an expression, and does not carry weight in הלכה.

מסורת הש"ס The Conceptual

נתפרדה חבילה

1. נתפרדה חבילה (גיטין נט:)
2. מת שני בחיי ראשון יחזרו נכסים ליורשי ראשון (בב"ב קלו:)

מסורת הש"ס The Conceptual

If I don't know, how could you know?

1. מתקיף לה ר' חנינא מסורא מי איכא מידי דאנן לא ידעינן וספרי ידעי (בב"ב קלו:)
2. וכי רבי לא שנאה ר' חייא מנין לו (עירובין צב.)
3. מה בין לי ולך (שבת קמ.)

דף יומי DAF INSIGHTS

How could he know, and someone else know as well?

1. תא שמע הני שב שמעתא דאיתאמרן בצפרא בשבתא קמיה דרב חסדא בסורא בהדי פניא בשבתא קמיה דרבא בפומבדיתא מאן אמרינהו לאו אליהו אמרינהו אלמא אין תחומין למעלה מעשרה לא דלמא יוסף שידא אמרינהו (עירובין מג.)
2. אמר אביי תדע וכו. אלא אמר רבא תדע דאמר גברא רבה מילתא ומתאמרא משמיה דר' עקיבא בן יוסף כוותיה (בבא בתרא יב:)
3. אמר רבה בר רב הונא אע"ג דאמור רבנן שלשה דברים צריך אדם לומר וכו. צריך למימרינהו בניחותא כי היכי דליקבלינהו מיניה אמר רב אשי אנא לא שמיע לי הא דרבה בר רב הונא וקיימתי מסברא (שבת לד.)
4. דרש רב המנונא הרואה בבל הרשעה צריך לברך חמש ברכות ראה בבל אומר ברוך שהחריב בבל הרשעה ראה ביתו של נבוכדנצר וכו. וכו. אמר רב אשי אנא הא דרב המנונא לא שמיע לי אלא מדעתאי בריכתינהו לכולהו (ברכות נו:)
5. דתניא מעשה בתלמי המלך שכינס שבעים ושנים זקנים והכניסן בשבעים ושנים בתים ולא גילה להם על מה כינסן ונכנס אצל כל אחד ואחד ואמר להם כתבו לי תורת משה רבכם נתן הקב"ה בלב כל אחד ואחד עצה והסכימו כולן לדעת אחת וכתבו לו אלקים בראשית וכו. וכו. (מגילה ט.)

מסורת הש"ס The Conceptual Halachicly Chained for 24 hours

1. ותני חדא אסור לירד (עירובין ק.)
2. בעי אביי ידו של אדם מהו שתעשה ככרמלית מי קנגוה רבנן לאהדורי לגביה או לא (שבת ג:)
3. אינקוט כרעא דסושוותייהו עד דקבילו עלייהו דלא קא מצערו ליה (תענית כג:)
4. ההוא אמגושא וכו. (בב"ב נח.)
5. וכו. הרי זה חמר גמל (עירובין לח:)(עירובין מט:)(עירובין נב:)(עירובין לה.)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

מסורת הש"ס The Conceptual תולה When Ever You Can You Should Be

1. ותולין בכל דבר שהיא יכולה לתלות (גדה נח):
 2. ר' אבהו בשם ר' יצחק בן חקולא כל מה שאת יחול לתלות במחק תלה (ירושלמי בב"ב לה:)
- If one wishes a certain thing then he should be תולה himself on a certain thing metaphorically speaking:
- חמשה דברים צוה ר' עקיבא את ר' שמעון בן יוחי כשהיה חבוש בבית האסורין וכו'. וכו'. אמר לו אם בקשת ליחנק היתלה באילן גדול (פסחים קיב).
- Some say just so long as one is not מדאי יותר הכסא בבית הכסא יותר מדאי (ברכות נה).
- והתניא עשרה דברים מביאין את האדם לידי תחתוניות וכו'. וכו'. וי"א אף התולה עצמו בבית הכסא יותר מדאי (ברכות נה).

מסורת הש"ס The Conceptual A Wall Of People

Stationary people moving objects:

1. ר"ש אומר נותנן לחבירו וחבירו לחבירו (עירובין צה:)
2. שחט ישראל וקבל הכהן נותנו לחבירו וחבירו לחבירו (פסחים סד).

People passing through partitions of people:

3. אמר ליה ר' חסדא לרב נחמן נחמיה תלמידך שרוי בצער אמר לו עשה לו מחיצה של בני אדם ויכנס וכו'. (עירובין מג:)
4. התקינו שיהא העם עומדין ואבלים עוברין (סנהדרין יט).

דף יומי דאזאנס וואסזאפאם

בבא בתרא ירושלמי

Before I begin, I want to introduce with a joke opener.

We know that ר' יוחנן said in חגיגה the following:

וליוצא ולבא אין שלום וכו'. וכו'. ור' יוחנן אמר אפילו מש"ס לש"ס (חגיגה י.)

Now ר' יוחנן was in א"י and he might have been the one who canonized the תלמוד ירושלמי, so certainly he was learning ירושלמי, and so for him it was important to stick to ירושלמי and not learn בבלי. Why is this? Well it is known that the בבא בתרא has 176 blatt, and it is the largest מסכת in all of ש"ס. On the other hand, the ירושלמי בבא בתרא has 39 blatt. This is a joke. this can not be the real reason why ר' יוחנן preferred to only learn ירושלמי. First of all it is known that the בבא בתרא is not really that long, and it is only the lengthy commentary of the רשב"ם that gives it that illusion of being long. Secondly, even if it was long, it isn't longer than תורת כהנים which ר' יוחנן learned in three days, and it took him only three months to learn it בעיון.

נפק תנייה בתלתא יומי וסבריה בתלתא ירחי (יבמות עב:)

Teaching All Of ש"ס Twice

ר' יוחנן ור' אשי

I heard someone say that ר' יוחנן was the one that sealed or canonized the ירושלמי and that ר' אשי was the one who canonized בבלי. This about ר' אשי is brought in תוספות in חולין.

חולין ב: תוס' ד"ה אנא שחיטתן כשרה קא קשיא לי. משמע שרב אשי הקשה אותה קושיא ואע"פ שהיא גסוגיית הגמרא ומכאן ראייה שרב אשי סידר הגמרא אע"ג דאביי ורבא נמי אתו לשנויי הך קושיא והם קדמו הרבה לרב אשי שמא גם בימיהם הקשוה כבר

Now we know that ר' אשי might have taught all of the תלמוד twice in his lifetime. This we can see from the following גמרא in בבא בתרא:

אמר רבינא מהדורא קמא דרב אשי אמר לן ראשון קנה מהדורא בתרא דרב אשי אמר לן יחלוקו (בבא בתרא קנז:)

The רשב"ם explains:

רשב"ם ד"ה מהדורא בתרא. כשחזר לימודו פעם שניה נמצא בתשובת רב האי ובפר"ח רב אשי חיה ששים שנה ובכל שנה מחזור לימודו בשני חדשי הכלה ניסן ותשרי ולכשהגיעו שלשים שנה סיים כל לימודו וכן עשה בשלשים שנים אחרונים ומהדורא קמא היינו שלשים שנים ראשונים ומהדורא בתרא הן שלשים שנים אחרונים:

Despite how long it took ר' אשי to finish teaching all of the תלמוד, we know that it only took him thirty days to review all of his learning from the גמרא in מועד קטן:

רב אשי איתחזי ליה בשוקא א"ל איתרח לי תלתין יומין ואהדרי לתלמודאי דאמריתו אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו ביום תלתין אתא אמר ליה וכו'. וכו'. (מועד קטן כח.)

Is it possible that ר' יוחנן also finished teaching all of the תלמוד only twice in his lifetime?

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

I thought this גמרא in בבא בתרא might give that impression.

כי אתו לקמיה דר' אמי אמר להו וכי מאחר שרבי יוחנן מלמדנו פעם ראשונה ושניה הלכה כרבי יוסי אני מה אעשה וכו'.

(בבא בתרא קסח.)

The רשב"ם says the following about the terminology of ושניה:

כלומר כמה פעמים לימדנו רבי יוחנן הלכה כר' יוסי אני מה אעשה והיאך אומר לא קניא

Perhaps it is known that ר' יוחנן lived older than 60 so it is not שייך to say that he only finished teaching all of ש"ס only twice.

Destined For Greatness

ר' יוחנן

1. הנהו תרי תלמידי דהווי יתבי קמיה דהלל וחד מינייהו ר' יוחנן בן זכאי ואמרי לה קמיה דרבי וחד מינייהו ר' יוחנן חד אמר מפני מה בוצרין בטהרה ואין מוסקין בטהרה וחד אמר מפני מה בוצרין בטהרה ומוסקין בטומאה אמר מובטח אני בזה שמורה הוראה בישראל ולא היו ימים מועטים עד שהורה הוראה בישראל

(פסחים ג:)

2. ההיא עוברת דארחא אתו לקמיה דרבי אמר להו זילו לחושו לה דיומא דכיפורי הוא לחושו לה ואילחישא קרי עליה בטרם אצרך בבטן ידעתוך וגו' נפק מינה רבי יוחנן (יומא פב:)

Tragically she didn't live a long time after ר' יוחנן was born.

ר' יוחנן כי עברתו אמו מת אביו ילדתו מתה אמו (קידושין לא:)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

רבי Sitting In The Presence Of

ר' יוחנן

1. הנהו תרי תלמידי דהוו יתבי קמיה דהלל וחד מינייהו ר' יוחנן בן זכאי ואמרי לה קמיה דרבי וחד מינייהו ר' יוחנן חד אמר מפני מה בוצרין בטהרה ואין מוסקין בטהרה וחד אמר מפני מה בוצרין בטהרה ומוסקין בטומאה אמר מובטח אני בזה שמורה הוראה בישראל ולא היו ימים מועטים עד שהורה הוראה בישראל

(פסחים ג:)

2. כי סליק איסי בר היני אשכחיה לר' יוחנן דקא מתני ליה וכו'. אמר ליה מאן ריש סידרא בבבל אמר ליה אבא אריכא אמר ליה אבא אריכא קרית ליה דכירנא כד הוה יתיבנא אחר י"ז שורן אחוריה דרב קמיה דרבי ונקפי זיקוקין דנור מפומיה דרב לפומיה דרבי ומפומיה דרבי לפומיה דרב ולית אנא ידע מה הן אמרין (חולין קלז:)

בבא בתרא ירושלמי

An argument between the ירושלמי and the בבלי:

Perhaps there is a מחלוקת in regards to the בנים taking a smaller ירושה in the case of נכסים מועטין in שמת.

(בב"ב קמ.) (ירושלמי בב"ב ל:)

Also it seems that there is a מחלוקת in who holds what in this רשב"ג.

דתניא נכסי לך ואחריו לפלוני וירד ראשון ומכר ואכל השני מוציא מיד הלקוחות דברי רבי רשב"ג אומר אין לשני אלא מה ששייר ראשון (בר בתרא קלז:)

תני הראשון מוכר קרקע ואוכל פירות דברי רבי רבן שמעון מן גמליאל אומר אין לו אלא אכילת פירות בלבד (ירושלמי בבא בתרא כט.)

Perhaps there is one thing that the ירושלמי and the בבלי agree on in בבא בתרא.

הכל צריכין למרי חיטיא (בב"ב קמו:)

פ' רשב"ם : סוגיות התלמוד ותרוצי משניות

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

ברכות סד. פרש"י ד"ה למרי חיטיא . כלומר למי שקבץ שמועות

הוריות יד. פרש"י ד"ה הכל צריכין למרי חיטיא . כלומר ר' יוסף הוא מרי חיטיא שמשנה וברייטא סדורין לו מפי השמועה
כנתינתן מהר סיני דמשנה וברייטא אבוהון דהלכתא

ר' יצחק בעי מימר פנסטה ולא אשכח מה הדא הילכתא תינייתא (ירושלמי בב"ב כה.)

Perhaps another thing they might agree on is that they both hold that a תלמיד חכם is a builder.

A תלמיד חכם Is A Builder

אמר ר' אלעזר אמר ר' חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך אוהבי ה' אל תקרי בניך אלא בוניך

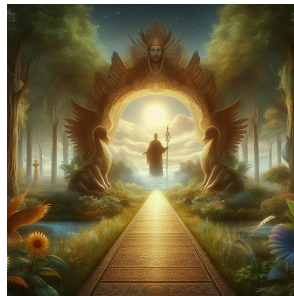
(ברכות סד.)

אמר ר' בון בר כהנא קומי ר' לא לשייר לו מעשה ידידה אמר ליה לא מצינו אשה נשואה לזה ומעשה ידיה לזה רבי זעירא מקלס
ליה וצווח ליה בנייה דאורייתא (ירושלמי בבא בתרא כט.)

It just isn't found that a woman is married to this man and her earnings is awarded to another man (her ex).

So a תלמיד חכם is a builder. What is he a builder of? The ירושלמי seems to say that he is a builder of תורה. The בבלי seems to say that he is a builder of peace. Now it is known that all of the pathways of the תורה are peace. Perhaps it is no contradiction to say that a תלמיד חכם is a builder of תורה and also a builder of peace.

The Pathway Of Peace

דף יומי DAF NOMEX INSIGHTS

Affordable Healthcare

א"ל אסיא דמגן במגן מגן שוה (בב"ק פה).

בעלה בעי הן דקצץ והיא בעייה הן דלא קצץ למאן שמעין לא לבעלה (ירושלמי בב"ב לב:)

Question: What if the husband wants the doctor who will heal for free? Can the wife say במגן במגן or not?

Question: What if the liable party in a damage case offers to heal the victim with a doctor who's prices are קץ or set, and the victim wants a doctor who's prices are not קץ?

היסח הדעת

Random Scorpions

דר' זירא כי הוה משכח רבנן דמעסקי ביה אמר להו במטותא בעינא מנייכו לא תרחקוה דתנינא ג' באין בהיסח הדעת אלו הן משיח מציאה ועקרב (סנהדרין צז).

"Bet you forgot about me didn't you"

US blasts Ben Gvir over visit to grave of extremist rabbi Kahane

State Department says celebrating legacy of 'terrorist' Kach party leader is 'abhorrent;' Jerusalem memorial event hosted by Ben Gvir's associate Bentzi Gopstein draws hundreds

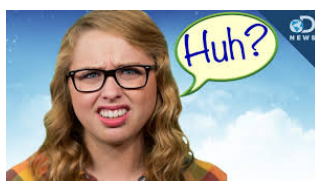

National Security Minister Itamar Ben Gvir in the Knesset on November 13, 2024. (Chaim Goldberg/Flash90)

The US State Department condemned National Security Minister Itamar Ben Gvir Wednesday after photos emerged showing the hardliner paying his respects at the grave of etc. etc.

הרב מאיר כהנא. Rabbi Meir Kahane.

- Times Of Israel

הלכה כר' יוסי מחבירי that מסכת עירובין

דף יומי

דאזאנס וואסזאפאס

ר' מאיר וחביריו

ר' מאיר

He Was Completely Genius

א"ר אחא בר חנינא גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שאין בדורו של רבי מאיר כמותו ומפני מה לא קבעו הלכה כמותו שלא יכלו חביריו לעמוד על סוף דעתו שהיה אומר על טמא טעור ומראה לו פנים על טהור טמא ומראה לו פנים תנא לא ר"מ שמו אלא רבי נהוראי שמו ולמה נקרא שמו ר"מ שהוא מאיר עיני חכמים בהלכה ולא נהוראי שמו אלא רבי נחמיה שמו ואמרי לה רבי אלעזר בן ערך שמו ולמה נקרא שמו נהוראי שמנהיר עיני חכמים בהלכה אמר רבי האי דמחדדנא מחבראי דחזיתיה לר' מאיר מאחוריה ואילו חזיתיה מקמיה הוה מחדדנא טפי דכתבי והיו עיניך רואות את מוריך (עירובין יג:)

The genius of ר' מאיר had halachik ramifications.

אמר רשב"א מעשה בר' מאיר שהלך לעבר שנה בעסאי ולא היה שם מגילה וכתבה מלבו וקראה א"ר אבהו שאני רבי מאיר דמיקיים ביה ועפעפיך יישירו נגדך אמר ליה רמי בר חמא לרבי ירמיה מדפתי מאי ועפעפיך יישירו נגדך אמר לו אלו דברי תורה דכתיב בהו התעיף עיניך בו ואיננו ואפילו הכי מיושרין הן אצל ר' מאיר (מגילה יח:)

The genius of ר' מאיר had ramifications in syntax.

גופא אמר ר"ל פה קדוש יאמר דבר זה תני עדו איני והאמר עולא הרואה את ר"ל בבית המדרש כאילו עוקר הרים וטוחנן זה בזה אמר רבינא והלא כל הרואה ר"מ בבית המדרש כאילו עוקר הרי הרים וטוחנן זה בזה הכי קאמר בא וראה כמה מכבבין זה את זה וכו'. וכו'. (סנהדרין כד:)

לכל זמן ועת

There is a time for everything.

ר' מאיר

There is a time that דברי הכל is with the exclusion of the שיטה of מאיר:

ומאי דברי הכל דרבנן לגבי ר' מאיר דברי הכל היא (בב"ב קנד:)

And there is a time that דברי הכל is exclusively the שיטה of מאיר:

כשם ששליח צבור חייב כך כל יחיד ויחיד וכו': תניא אמרו לו לרבן גמליאל לדבריה למה צבור מתפללין אמר להם כדי להסדיר שליח צבור תפלתו אמר להם רבן גמליאל לדבריהם למה שליח צבור יורד לפני התיבה אמרו לו כדי להוציא את שאינו בקי אמר להם כשם שמוציא את שאינו בקי כך מוציא את הבקי אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן מודים חכמים לרבן גמליאל ורב אמר עדיין היא מחלוקת שמעה רבי חייא בריה דרבה בר נחמני אזל אמרה לשמעתי קמיה דרב דימי בר חנינא אמר ליה הכי אמר רב עדיין היא מחלוקת אמר ליה רבה בר בר חנה נמי הכי קאמר כי אמר רבי יוחנן להא שמעתא אפליג עליה ריש לקיש ואמר עדיין היא מחלוקת ומי אמר רבי יוחנן הכי והאמר רבי חנה ציפורא אמר רבי יוחנן הלכתא כרבן גמליאל הלכתא מכלל דפליגי וכו'. וכו'. אלא אמר ר' נחמן בר יצחק מאן מודים רבי מאיר והלכה מכלל דפליגי רבנן דתניא ברכות של ר"ה ושל יוה"כ שליח צבור מוציא הרבים ידי חובתן דברי ר"מ וחכ"א כשם ששליח צבור חייב כך כל יחיד ויחיד חייב וכו'. וכו'. (ראש השנה לד:-לה:)

דף יומי דאטאסאט וואס זאגט

ירידת הדורות

כה כה

אמר ר' זירא אמר רבא בר זימנא אם ראשונים בני מלאכים אנו בני אנשים וכו'. וכו'. (שבת קיב:)

מאי מצוה דאמר ר' יהודה אמר רב כך היה מנהגו של ר' יהודה בר אילעאי ע"ש מביאים לו עריבה מלאה חמין ורוחץ פניו ידיו ורגליו ומתעטף ויושב בסדינין המצוייצין ודומה למלאך ה' צבאות וכו'. וכו'. (שבת כה:)

אמר ר' הושעיא כל מקום שנאמר מורשה לשון דיהא התיבון והכתיב מורשה קהלת יעקב אמר לית דיהא סוגין מיניה מן דו לעי הוא משכך כולה (ירושלמי בבא בתרא כה:)

ירידת הדורות

נא נא

וכו. וכו'. אני שראיתי את ר' יוחנן שאכל כדי הוא ר' יוחנן לסמוך עליו בפניו ושלא בפניו אתה לא ראית אותו לא תאכל בין בפני בין שלא בפני וכו'. וכו'. (פסחים נא:)

מתני' מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו וכו'. וכו'. **גמ'** ת"ר מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו מי שלא ראה ירושלים בתפארתה לא ראה כרך נחמד מעולם מי שלא ראה בית המקדש בבנינו לא ראה בנין מפואר מעולם וכו'. וכו'. (סוכה נא.-נא:)

דף יומי דאטאס און דאס דאטא

וסימניך

כהנא מסייע כהני

וא"ר יוסי מימי לא עברתי על דברי חברי יודע אני בעצמי שאיני כהן אם אומרים לי כבירי עלה לדוכן אני עולה (שבת קיח):

כהנא מסייע כהני (עירובין קה.) (חולין מט.):

There might have been two כהנים in the times of the ראשונים who one might say were כהני in what is brought down in their name in כתובות.

1. (כתובות כה:)

Kesubos 25b Artscroll Note "8" : We see from the Gemara that one who reads first from the Torah can be assumed to be a Kohen at least with regard to eating terumah. Accordingly, a person should not be allowed to read first from the Torah unless he can prove that he is a Kohen. [One witness, however, suffices to furnish such proof, since the only halachic ramification is permission to eat terumah and not a declaration of genealogical fitness](*Ritva etc.*). Other Rishonim, though, maintain that nowadays, when no one eats terumah in any event, the privilege of reading first can be given to whoever claims to be a Kohen even if he cannot prove it (*R' Moshe HaKohen*, cited by *Ran etc.*)

2. כתובות קג: תוס' ד"ה **אותו היום שמת רבי בטלה קדושה**. שהיו קורין אותו רבינו הקדוש והא דתניא בשילהי סוטה (דף מט.) משמת ר' בטלה ענוה ויראה י"ל קדושה בכלל והרב רבי חיים כהן היה אומר אילמלי הייתי כשנפטר ר"ת הייתי מטמא לו דהאי בטלה קדושה דקאמר הכא היינו קדושת כהונה וכן מוכח מדקאמר אותו היום משמע אותו היום דוקא ותו לא ובהדיא אמר בירושלמי דמס' ברכות בפ' מי שמתו דכשמת רבי אמרו אין כהונה היום ואין נראה לרבי דכמדומה לרבי דהתם מיירי בטומאת בית הפרס דרבנן אבל טומאה דאורייתא לא:
3. אמר ר' כהנא בר תחליפא משמיה דרב כהנא בר מניומי משמיה דרב כהנא בר מלכיו משמיה דרב כהנא רביה דרב ואמרי לה רב כהנא בר מלכיו היינו רב כהנא רביה דרב מבוי שצידו אחד ארוך וצידו אחד קצר פחות מארבע אמות מניח את הקורה באלכסון ארבע אמות אינו מניח את הקורה אלא כנגד הקצר רבא אמר אחד זה ואחד זה אינו מניח את הקורה אלא כנגד אקצר ואימא טעמא דידי ואימא טעמא דידהו אימא טעמא דידי קורה טעמא מאי משום היכר ובאלכסון לא הוי היכר ואימא טעמא דידהו קורה משום מאי משום מחיצה ובאלכסון נמי הוי מחיצה אמר רב כהנא הואיל ושמעתתא דכהני היא אימא בה מילתא הא דאמרת מניח הקורה באלכסון לא אמרן אלא שאין באלכסונו יתר מעשר אבל יש באלכסונו יותר מעשר דברי הכל אינו מניח אלא כנגד הקצר (עירובין ח:)

4. A certain Dayan in Europe whos name was שלמה כהן paskened that who can't say the ברכת כהנים for some reason, could be יוצא with נציב. The שומע כעונה agrees, but the בית הלוי argues.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

כהנא מסייע כהני ישראל מסייע יהודי מסייע יהודה ושומרון

How About A Modern Day Example:

Katz halts use of administrative detention orders against Jews in West Bank

The decision was conveyed during a meeting with Shin Bet (Israel Security Agency) chief Ronen Bar.

By JERUSALEM POST STAFF

NOVEMBER 22, 2024 10:30

Updated: NOVEMBER 22, 2024 12:02

Israel's Defense Minister Israel Katz (photo credit: SEBASTIAN SCHEINER/POOL VIA REUTERS)

Defense Minister Israel Katz announced his decision to halt the use of administrative detention orders against Jews in the West Bank on Friday.

etc.etc.

"In the current climate, where Jewish communities in Judea and Samaria face significant threats of Palestinian terrorism, supported by the Iranian axis of evil seeking to establish a terror front against Israel, and where international sanctions unfairly target settlers and settlement organizations, it is not appropriate for the State of Israel to take such a severe step," Katz said.

"When there are suspicions of criminal activity, those responsible can and should be prosecuted. If no criminal charges can be brought, other preventive measures must be employed that do not involve administrative detention," he added.

"I unequivocally condemn any acts of violence against Palestinians and taking the law into one's own hands," Katz further noted.

Katz concluded, "It is critical to allow the IDF and other security forces to combat Palestinian terrorism and violence effectively, without individuals undermining the rule of law."

דף יומי דאטאס ומסע דאטא

The decision was conveyed during a meeting with Shin Bet (Israel Security Agency) chief Ronen Bar.

Katz is not expected to cancel current detention orders but will also not prolong them once they expire, Ynet reported.

Reactions to the decision

Finance Minister Bezalel Smotrich congratulated Katz "on his courageous and necessary decision."

etc.etc.

Why is this helping out the kohanim? Well first of all it is an Israel helping out an Israel. Second of all, before the giving of the Torah when all of the Nation of Israel were situated at Mt. Sinai, they were called a ממלכת כהנים, so all of Israel is a "Kingdom of Kohanim" so to speak. So why is this Katz statement a case of כהני? The reason is because the origin of the name Katz is a ראשי תיבות of כ"ץ which stands for Kohen Tzedek.

Lastly it is a יהודי מסייע יהודה because he might be Jewish and he is helping out the Jews living in the portion of ארץ ישראל known as יהודה ושומרון or Judea and Samaria.

יהודה מסייע יהודה:

אמר ר' יהודה סאה ביהודה שוה חמש סאין בגליל (בב"ב קכב).

גר מסייע גרי:

וה"ר אברהם גר פירש לפי שהגריין בקיאיין במצות ומדקדקין בהם קשים הם לישראל כספחת דמתוך כן הקב"ה מזכיר עונותיהם של ישראל כשאין עושין רצונו וכה"ג מצינו גבי הצרפית שאמרה מה לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר את הוני שמתוך שהוא צדיק גמור היה נראה לה שמזכיר השם עונה וכו'. וכו'. (קידושין עא. תוס' ד"ה קשים גרים)

In honor of the new defense minister's recognition of the Jewish people's rights to all of the portions of the land of Israel:

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאף

וסימניך

קט"ז Katz

אימא שלום דביתהו דרבי אליעזר אחתיה דרבן גמליאל הואי הוה ההוא פילוסופא בשבבותיה דהוה שקיל שמא דלא מקבל שוחדא בעו לאחוכי ביה אעיילא ליה שרגא דדהבא ואזול לקמיה אמרה ליה בעינא דנפלגי לי בנכסי דבי נשי אמר להו פלוגו א"ל כתיב לן במקום ברא ברתא לא תירות א"ל מן יומא דגליתון מארעכון איתנטלית אורייתא דמשה ואיתיהיבת ספרא אחריית וכתב ביה ברא וברתא כחדא ירתון למחר הדר עייל ליה איהו חמרא לובא אמר להו שפילית לסיפיה דספרא וכתב ביה אנא לא למיפחת מן אורייתא דמשה אתיתי ולא לאוספי על אורייתא דמשה אתיתי וכתב ביה במקום ברא ברתא לא תירות אמרה ליה נהור נהוריך כשרגא א"ל רבן גמליאל אתא חמרא ובטש לשרגא (שבת קט"ז:)

The daughter doesn't gain an inheritance in the land together with the son.

אמר רב הונא אמר רב כל האומר תירש בת עם בת הבן אפילו נשיא שבישראל אין שומעין לו שאינן אלא מעשה צדוקין דתניא בארבעה ועשרים בטבת וכו'. אמר ליה רבי בכך אתה פוטרני אמר לו שוטה ולא תהא תורה שלמה שלנו כשיחה בטלה שלכם מה לבת בנו שכן יפה כחה במקום האחין תאמר בביתו שהורע כחה במקום אחין ונמחום ואותו היום עשאוהו יום טוב

(בבא בתרא קט"ז:)

The daughter doesn't gain an inheritance in the land together with the son's daughter.

דף יומי דאטאס וואס זאגט

וסימניך
נב נג

Joke: What's a Rav4?

Answer: I don't know. He's supposed to pasken שאלות I guess.

Rav4 : Four and "רב":

אמר רב שמע מינה ממתניתין ארבע (קדושין נב).

אמר רב בשביל ארבעה דברים נכסי ב"ב יוצאין לטמיון וכו. (סוכה כט):

אמר רב ארבעה עבודות זר חייב עליהן מיתה (יומא כד).

אמר רב ארבעה נשים יש להן הפסק וכו. (יבמות כא).

אלא למאן דאמר שני בתים זה לפנים מזה מאי מכפילה שכפולה בזוגות

ממרא קרית ארבע א"ר יצחק קרית ארבע זוגות (עירובין נג).

דף יומי DAF וINSIGHTS

It's A Rough Market Out There

נד

Joke: If you are in the market during the time of the 2024 presidential elections should you have bitachon or should you have bitcoin?

אמר להו הקב"ה תנו לו זו וזו (עירובין נד:)

בבא בתרא The Rough Market's Of

אמר ר' הונא תליוהו וזבין זביניה זביני מ"ט כל דמזבין איניש אי לאו דאניס לא הוה מזבין ואפילו הכי זביניה זביני ודילמא שאני אונסא דנפשיה מאונסא דאחריני אלא כדתניא יקריב אותו מלמד שכופין אותו יכול בעל כרחו תלמוד לומר לרצונו הא כיצד כופין אותו עד שיאמר רוצה אני ודילמא שאני התם דניחא ליה דתיהוי ליה כפרה ואלא מסיפא וכן אתה אומר בגיטי נפים כופין אותו עד שיאמר רוצה אני ודילמא שאני התם דמצוה לשמוע דברי חכמים אלא סברא הוא אגב אונסיה גמרא ומקנה וכו'. וכו'.

(בבא בתרא מז:)

ת"ש דכי אתא רבין אמר ר' יוחנן חלוק היה ר' ישמעאל אף בחנוק והלכה כמותו אף בחנוק (בבא בתרא קעו.)

ואומר ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי וכו'. וכו'. (בבא בתרא קכג.)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

I think if רב would have trained his son to be a stock broker, he might have advised him to be a day trader.

Putting aside the question of how רב would consider in regards to the relevancy of stock trading to אסמכתא אסמכתא קניא, and how רב holds regarding אסמכתא קניא.

אמר ליה רב לאיבו בריה טרחי לך בשמעתא ולא מסתייעא מילתא תא אגמך מילי דעלמא אדחלא אכרעך זבינך זבין

(פסחים ק"ג.)

There was once a high school rebbe who would tell the parents of children who were a bit behind or having challenges keeping up with the rest of the class about his opinion of the kids using an analogy with the stock market. The rebbe would tell the parents that if their kids IQ were a stock on the stock market and it would hit 50 they should sell.

On that note I present a piece on one of the most patient and wonderful Rebbeim that ever lived.

ר' פרידה

נג נד

אמרי ליה רבנן לרבי פרידא רבי עזרא בר בריה דרבי אבטולס דהוא עשירי לרבי אלעזר בן עזריה דהוא עשירי לעזרא קאי אבא אמר מאי כולי האי אי בר אוריין הוא יאי אי בר אוריין ובר אבהן יאי ואי בר אבהן ולא בר אוריין אישא תיכליה אמרו ליה בר אוריין הוא אמר להו ליעול ולית חזייה דהוה עכירא דעתיה פתח ואמר אמרת לד' אדני אתה טובתי בל עליך אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם החזק לי טובה שהודעתך בעולם אמר לה טובתי בל עליך איני מחזיק טובה אלא לאברהם יצחק ויעקב שהודיעוני תחלה בעולם שנאמר לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי במ כיון דשמעיה דקאמר אדיר פתח ואמר יבא אדיר ויפרע לאדירים מאדירים באדירים יבא אדיר זה הקדוש ברוך הוא וכו'. וכו'.

(מנחות נג.)

The Gemara records an incident involving R' Preida:

The rabbinic students said to R' Preida: "R' Ezra, the grandson of R' Avtolas, Who is a tenth-generation descendant of R' Elazar ben Azaryah, who was a tenth-generation descendant of Ezra the Scribe, is standing at the door." R' Preida said to them: "What is all this? Why do you give his lineage? If he is a scholar, fine. If he is a scholar and of distinguished ancestry, fine. But if he is of distinguished ancestry and is not a scholar, may fire consume him!" They answered him: "He is a scholar." R' Preida said to them: "Let him enter and come before us." When R' Ezra entered, R' Preida saw that his mind was unsettled*. R' Preida therefore began saying a scriptural exposition to make R' Ezra feel beloved. Scripture states: You said to God: You are my master. My gratitude is not to you. This verse can be expounded as follows: The assemblage of Israel said before the Holy One, Blessed is He: Master of the Universe! Show me gratitude, for I have made you known in the world. [God] replied to the people: My gratitude is not to you. I show gratitude only to Abraham, Isaac and Jacob, who were the first to make Me known in the world, as it is stated in the next verse: To the holy ones who are [interred] in the earth and the mighty ones, all My desire is in them.

R' Ezra responds:

When he heard [R' Preida] mention the word "mighty," he initiated his own homily, saying: "Let the mighty come and exact retribution on behalf of the mighty from the mighty in the mighty." etc. etc.

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

*R' Ezra was shaken by R' Preida's assertion that his genealogy is of little or no consequence (Taharas Hakodesh; cf/ Maharal, Chidushei Aggados; Rif on Ein Yaakov). (Artscroll beginning of Note 29)

So perhaps you can say that R' Preida intentionally said this teaching that glorifies the greatness of זכות the merit of the forefathers, and family lineage, in order to build up R' Ezra, and you see that it worked as he was able to דרשן and say brilliant teachings of תורה to R' Preida, which might have been something that he was unable to do before.

ר' פרידה

מעשה ברבי אליעזר שהלך אצל רבי יוסי בן פרידה תלמידו לאובלין וכו'. (עירובין יא:)

Is this ר' פרידה ר' יוסי בן פרידה possibly the son of the famous patient teacher of Torah?

Perhaps the ר' פרידה lived in the times of רבי:

(ירושלמי בבא בתרא לב:)

Being that ר' פרידה was a talmid of ר' אליעזר this makes it very unlikely that the famous ר' פרידה was his father or a previous generation, but he could have been his future generation (son, grandson etc.).

Alternatively you can answer that ר' פרידה could very well have been the father of ר' יוסי בן פרידה based on the גמרא in עירובין.

רבי פרידה הוה ליה ההוא תלמידא דהוה תני ליה ארבע מאה זימני וגמר יומר חד בעיוה למלתא דמצוה תנא ליה ולא גמר א"ל האידנא מאי שנא א"ל מדהיא שעתא דא"ל למר איכא מילתא דמצוה אסחאי לדעתאי וכל שעתא אמינא השתא קאי מר השתא קאי מר א"ל הב דעתין ואתני לך הדר תנא ליה ד' מאה זימני אחריני ופקא בת קלא וא"ל ניהא לך דליספו לך ד' מאה שני או דתיזכו את ודרך לעלמא דאתי אמר דניזכו אנא ודריי לעלמא דאתי אמר להו הקב"ה תנו לו זו וזו (עירובין נד:)

This גמרא shows that ר' פרידה lived to be exceedingly old. Based on this it is possible that his son was a תלמיד of ר' פרידה and he lived to be many years later in the times of רבי.

Where in ש"ס have we seen such a phenomenon?

We saw it in תוספות in regards to אבהו בר אבהו.

There are at least three תוספות that discuss this.

תענית כ: תוס' ד"ה אמר ליה דאיכא רב אדא בהדן דנפיש זכותיה וצ"ל דתרי רב אדא הוה דהא רב אדא בר אבהו הוה בימי רבא דמצינו בכמה מקומות אמר רב אדא בר אבהו אמר רבא והא רב אדא בר אבהו דהכא משמע דהוה חבר דרב ושמואל מדקאמר ליה שמואל לרב וקאמר ליה הא איכא רב אדא בהדן ואנן ידענא דרב יהודה הוה תלמיד דרב ושמואל ורבא הוה נולד ביום שמת ר' יהודה ורב אדא היה תלמיד דרבא א"כ ע"כ צ"ל דתרי ר' אדא הוו.

בבא בתרא כב. תוס' ד"ה אמר ליה רבא לר' אדא בר אבא. כן גריס רבינו חננאל ולא גרסי' בר אבהו דאותו היה בימי רבי כדאמרינן בקדושין (דף עב: ושם) היום ישב רב אדא בר אבהו בחיקו של אברהם אבינו :

קידושין עב: תוס' ד"ה היום יושב בחיקו של אברהם אבינו . פירש בקונטרס יש אומרים מת וא"כ אין זה רב אדא בר אבהו שבגמרא ונראה לומר יושב בחיקו של אברהם שנכנס לברית מילה וזה רב אדא בר אבהו שהאריך ימים הרבה משמת רבי עד דורות אחרונים בימי רב נחמן בר יצחק כדאמר' בב"ב (דף כב.) אך ר"פ דשני רב אדא בר אבהו הוו:

On the other hand we see from the גמרא that ר' פרידה lived in the times of ר' אמי:

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

בעז מינייה ר' פרידא מר' אמי וכו. (מנחות נג.)

סוגיא With A תירוק In The סוגיא and a קשיא In קשיא

רבא

A קשיא In קשיא:

We find in בבא בתרא, a contradiction in the רשב"ם's explanation of the term קשיא when the גמרא determines that the question is to be left unresolved. בבא בתרא קכו. ר' עקיבא איגר points out the contradiction in.

On daf נב: he said that it is a refutation, and on קכו. he said that it is not a refutation.

A סוגיא in the סוגיא with a תירוק of the סוגיא:

ואם יש לו בית קיבול כתיבתין טמא: אמר אביי טמא טומאת מת ואין טמא מדרס רבא אמר אף טמא מדרס אמר רבא מנא אמינא לה דתנן עגלה של קטן טמאה מדרס ואביי אמר התם סמך עילויה הכא לא סמך עילויה אמר אביי מנא אמינא לה דתניא מקל של זקנים טהור מכלום ורבא התם לתרוצי סוגיא עבידא הכא לסמוך עילויה הוא דעבידא וסמך עליה: (שבת סו.-סו.):

רבא's lists of five

רבא

אמר רבא חמשה עד שיכתבו כל נכסיהם (בב"ב קנ:)

אמר רבא חמשה מדות בכלים (שבת צה:)

ר' עקיבא איגר Although not the main point of תוס' בבא בתרא קנה. ד"ה איתמר קטן ר' עקיבא איגר The ר' that also seems to mention that רבא actually was in ארץ ישראל and that he actually learned from ר' יוחנן.

The Judicial Schedule Heirarchy

רבא

אמר רבא מרישא כי הוּא אתו גברא ואתתא לדינא קמאי הוּא שרינא תיגרא דגברא ברישא אמינא דמיחייב במצות כיון דשמענה להא שרינא תיגרא דאתתא ברישא מ"ט משום זילותא (יבמות ק.)

אמר רבא שרי ליה לצורבא מרבנן למימר צורבא מרבנן אנא שרו לי תיגראי ברישא דכתיב ובני דוד כהנים היו מה כהן נוטל בראש אף תלמיד חכם נוטל בראש וכו. (גדרים סב.)

So the question is what if you have a תלמיד חכם and an אתתא, a woman. Which case would רבא take first?

I want to add that this is a very רבא style type of question. Here you can see other examples of what I am talking about when I say this is רבא's style.

אמר רבא פשיטא לי נר ביתו ונר חנוכה נר ביתו עדיף משום שלום ביתו נר ביתו וקידוש היום נר ביתו עדיף משום שלום ביתו בעי רבא נר חנוכה וקידוש היום מהו קידוש היום עדיף דתדיר או דילמא נר חנוכה עדיף משום פרסומי ניסה בתר דאבעיא הדר פשטה נר חנוכה עדיף משום פרסומי ניסה (שבת כג:)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

Here are six other places where רבא asks the same style of question:

(מגילה ג:)(חולין טז:)(כתובות נג:)(זבחים צח:)(מנחות ז:)(שבת ק:)

Perhaps it is a sharp question, similar to the questions of the one who was sharp as a knife.

חריפא סכיניה (חולין עז:).

Also you see that רבא's תלמיד רב פפא also asked in a similar style.

אמר ר' פפא פשיטא לי ספל מלמעלה וקפל מלמטה הכל הולך אחר התחתון בעי ר' פפא קפל מלמעלה וספל מלמטה מאי מי חיישינן לזבוב או לא תיקו (בבא בתרא קסו:)

לכל זמן ועת

There is a time for everything.

משמיה דרבא

ר' פפי משמיה דרבא over ר' פפא משמיה דרבא There is a time that we pasken like

אמר רב יהודה הבודק צריך שיברך מאי מברך רב פפי אמר משמיה דרבא לבער חמץ רב פפא אמר משמיה דרבא על ביעור וכו'. וכו'. והלכתא על ביעור חמץ (פסחים ז-ז:)

אמר רב פפי משמיה דרבא סנדל המוסגר לא תחלוץ בו ואם חלצה חליצתה סנדל המוחלט לא תחלוץ בו ואם חלצה חליצתה פסולה רב פפא משמיה דרבא אמר אחד סנדל המוסגר ואחד סנדל המוחלט לא תחלוץ בו ואם חלצה חליצתה כשרה (יבמות קג:)

ר' פפא משמיה דרבא over ר' פפי משמיה דרבא And there is a time that we pasken like

אמר רב אסי בכור שנטל חלק כפשוטו ויתר מאי ויתר רב פפא משמיה דרבא אמר ויתר באותה שדה רב פפי משמיה דרבא אמר ויתר בכל הנכסים כולן רב פפא משמיה דרבא אמר ויתר באותה שדה קא סבר אין לו לבכור קודם חלוקה ורב פפי משמיה דרבא אמר ויתר בכל הנכסים כולן קא סבר יש לו לבכור קודם חלוקה ומדאחיל בהא אחיל בכולהו וכו'. וכו'. והלכתא יש לבכור קודם חלוקה מר זוטרא מדרישבא פלג בצנא דפלפלי בהדי אחין בשוה אתא לקמיה דרב אשי אמר ליה הואיל ויתרתה במקצת ויתרתה בכל הנכסים כולן (בבא בתרא קכו-קכו:)

ואמר ר' פפי משמיה דרבא מבי כנישתא לבי רבנן שרי מבי רבנן לבי כנישתא אסיר ורב פפא משמיה דרבא מתני איפכא אמר רב אחא כוותיה דרב פפא מסתברא דא"ר יהושע בן לוי בהכ"נ מותר לעשותו בית המדרש ש"מ (מגילה כו-כז:)

Perhaps we have a מעשה רב or הילכתא עדיף to say this is the הלכה weather you say מעשה and a הילכתא.

א"ר זריקא א"ר אמי א"ר חנינא אמר רבי הלכה כר' יוחנן בן ברוקה אמר ליה ר' אמי הורה איתמר במאי קמיפלגי מר סבר הלכה עדיפא ומר סבר מעשה רב וכו'. וכו'. (בב"ב קל:)

דף טו on מחלוקת ר' הונא בריה דר' יהושע over ר' פפא There is a time that pasken like

דף יומי Daf Yomi Insights

איתמר פרוץ כעומד רב פפא אמר מותר רב הונא בריה דרב יהושע אמר אסור וכו'. וכו'. והילכתא כוותיה דר' פפא (עירובין טו-טז):

And there is a time that pasken like ר' פפא over ר' הונא בריה דר' יהושע:

אתמר פלגא נזקא רב פפא אמר ממונא רב הונא בריה דרב יהושע אמר קנסא וכו'. וכו'. והלכתא פלגא נזקא קנסא (בבא קמא טו-טז):

Elsewhere in ש"ס:

ההוא ערבא דיתמי דפרעיה למלוה מקמי דלודעינהו ליתמי א"ר פפא פריעת בע"ח מצוה ויתמי לאו בני מיעבד מצוה נינהו ורב הונא בריה דרב יהושע אמר אימר צררי אתפסיה מאי בינייהו איכא בינייהו כשחייב מודה אי נמי דשמתוהו ומת בשמתיה שלחו מתם שמתוהו ומת בשמתיה הלכתא כרב הונא בריה דרב יהושע וכו'. וכו'. (בבא בתרא קעד-קעד):

תלמיד חכם Love A רבא

You see that רבא would be of a תלמיד חכם of a מהפך בזכותיה ברא would be judged.

אמר רבא תיתי לי דכי אתא צורבא מרבנן לקמאי לדינא לא מזיגנא רישי אבי סדיא כמה דלא מהפיכנא בזכותיה (שבת קיט).

Perhaps this is an example of this:

רב ספרא שבק אבוא זוזי שקלינהו עבד בהו עיסקא אתו אחי תבעוהו בדינא קמיה דרבא אמר להו רב ספרא גברא רבה הוא לא שביק גירסיה וטרח לאחריני : (בבא בתרא קמד).

Perhaps you see something similar with משה בר עזרי from the story of אביי:

(בב"ב קעד:)(ערכין כג.)

Also with the story of ר' ירמיה בר אבא.

צורבא מרבנן לאו אורחיה למידק וכו'. וכו'. כיון דדק דק (בבא בתרא קסח).

Also perhaps you see something similar with אביי's son:

אימיה דרב זוטרא בר טוביה כתבינהו לנכסה לרב זוטרא בר טוביה דבעיא לאנסובי ליה לרב זביד אינסיבא וגרשה אתיא לקמיה דרב ביבי בר אביי אמר משום אנסובי והא אינסיבא (בבא בתרא קנא).

דף יומי DAF INSIGHTS

His Rebbe To כבוד Shows רבא

רבא

נג נד נה נו

רבא כד הוה מיפטר מיניה דר' יוסף הוה אזיל לאחוריה עד דמנגפן כרעיה ומתווסן אסקופתא דבי רב יוסף דמא אמרו ליה לר' יוסף הכי עביד רבא אמר ליה יהא רעוא דתרום רישך אכולה כרכא (יומא נג.-נג:)

רבא בריה דרב יוסף בר חמא הוה ליה מילתא לרב יוסף בהדיה כי מטא מעלי יומא דכיפורי אמר איזיל ואפיסיה אזל אשכחיה לשמעיה דקא מזיג ליה כסא אמר ליה הב לי ואימזגיה אנא יהב ליה מזגיה כדטעמיה אמר דמי האי מזיגא למזיגא דרבא בריה דרב יוסף בר חמא א"ל אנא הוה א"ל לא תתיב אכרעיך עד דמפרשת לי הני קראי מאי דכתיב וממדבר מתנה וממתנה נחליאל ומנחליאל במות ומבמות הגיא א"ל אם אדם משים עצמו כמדבר זה שהכל דשין בו תורה ניתנה לו במתנה וכיון שניתנה לו במתנה נחלו אל שנאמר וממתנה נחליאל וכיון שנחלו אל עולה לגדולה שנאמר ומנחליאל במות ואם מגיס לבו הקדוש ברוך הוא משפילו שנאמר ומבמות הגיא ואם חוזר בו הקב"ה מגביהו שנאמר כל גיא ינשא (עירובין נד.) (נדרים נה.)

I think that רבא must have really admired very much the greatness of his Rebbe יוסף.

Now רבא learned alot from עקיבא ר' even though he never saw ר'.

בתר דשמעה מר' עקיבא (נזיר נג.)

Now from this following גמרא in בבא בתרא רבא really appreciated the genius of עקיבא ר'.

אמר אמימר וחכם עדיף מנביא וכו'. אמר רבא תדע דאמר גברא רבה מילתא ומתאמרא משמיה דר' עקיבא בר יוסף

(בבא בתרא יב.-יב:)

So I didn't see anyone, in my limited knowledge of where to look, who explains who might have said something, that it turns out was also said by ר' עקיבא. Then I saw this גמרא in גיטין regarding the conversation that took place between ר' יוחנן בן זכאי and ר' יוסף:

א"ל דקאמרת לאו מלכא אנא איברא מלכא את דאי לאו מלכא את לא מימסרא ירושלים בידך דכתיב והלבנון באדיר יפול ואין אדיר אלא מלך דכתיב והיה אדירו ממנו גוג' ואין לבנון אלא ביהמ"ק שנאמר ההר הטוב הזה והלבנון ודקאמרת אי מלכא אנא אמאי לא קאתית לגבאי עד האידנא בריוני דאי בן לא שבקינן אמר ליה אילו חבית של דבש ודרקון כרוך עליה לא היו שוברין את החבית בשביל דרקון אישתיק קרי עליה רב יוסף ואיתימא רבי עקיבא משיב חכמים אחור ודעתם יסבל איבעי ליה למימר שקלינן סבתא ושקלינן ליה לדרקון וקטלינן ליה וחביתא שבקינן לה וכו'. וכו'. (גיטין נו:)

So perhaps when the גמרא says here עקיבא ר' it means that this same thing that ר' יוסף said was said much earlier by the עקיבא ר', תנא, and perhaps it wouldn't be said in ר' יוסף's name if he heard it said over from עקיבא ר' so perhaps this is one example of a phenomenon that רבא spoke of as proof to the fact that we see examples of ר' יוסף saying something, and then it is found out that ר' עקיבא בן יוסף said the same thing. You could tell that רבא really admired the genius of ר' יוסף and so I say you can see that he really admired the greatness of his Rebbe ר' יוסף.

דף יומי דאגאס וואסע דאס

The שבור מלכא Tries To Understand The שבור מלכא רבא

אמר רבא אמינא מילתא דשבור מלכא לא אמרה ומנו שמואל א"ד אמר ר' פפא אמינא מילתא דשבור מלכא לא אמרה ומנו רבא וכו'. וכו'. (פסחים נד.) (בב"ב קטו:)

The שבור מלכא tries to understand the שבור מלכא:

1. בעי רבא בבריא היאך (בב"ב קלב.)
2. אמר שמואל וכו'. אמר רבא בר המדורי אסברא לי וכו'. (שבת קז:)

Here are some things in בבא בתרא that they both agree on:

1. They both say that the הלכה is in accordance with the חכמים of רבי in regards to the definition of בעל in the rule of כבמוחזק בראוי נוטל בכור וכו'. This might also have application in the case of a בעל where we also said

אין הבעל נוטל בראוי כבמוחזק (בב"ב קכה:)

אמר רבא אסור לעשות כדברי רבי ואם עשה עשוי וכו'. וכו'. אמר ר' יהודה אמר שמואל אין בכור נוטל פי שנים במלוה למאן וכו'. וכו'. לעולם רבנן היא ואצטריך סלקא דעתך אמינא כיון דנקיט שטרא כמאן דגביא דמיא קמ"ל (בב"ב קכד:)

Although שמואל holds like רבא, one might argue that רבא doesn't necessarily hold like שמואל since he might say that the מלוה is דמיא כמאן דגביא דמיא.

2. They both say the הלכה is in accordance with ר' יוחנן בן ברוקה

(בב"ב קל.)

3. They both say where a seriously ill person instructed that a document be prepared, and from the language of his instruction it is evident that he intended the document to enhance the beneficiary's rights, that we right such a document and deliver the award even after his death.

דף יומי INSIGHTS AND ANALYSIS

איתמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כותבין ונותנין וכן אמר רבא אמר רב נחמן הלכה כותבין ונותנין (בבא בתרא קלו).

4. They both don't hold of the כלל of the הלכה is always like רשב"ג except for the three exceptions. They don't hold of this כלל. Here is further explanation of this.

א"ר יוסף א"ר יהודה אמר שמואל הלכה כר' שמעון בן גמליאל אמר ליה אביי הלכה מכלל דפליגי א"ל מאי נפקא לך מינה אמר ליה גמרא גמור זמורתא תהא (שבת קו):

This is the מירא of שמואל אמר ר' יהודה, that the הלכה is in accordance with ר' יוסף אמר ר' יהודה, that the הלכה is in accordance with ר' שמעון בן גמליאל. My הארה is that שמואל seems to be arguing with ר' יוחנן except for the three exceptions. ערב צידון וראיה אחרונה when he is brought in the משנה except for the three exceptions. Obviously he held this way, why would he need to say that the הלכה follows ר' שמעון בן גמליאל? If שמואל didn't hold of that כלל.

אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן כל מקום ששנה רשב"ג במשנתנו הלכה כמותו חוץ מערב וצידון וראיה אחרונה (בב"ב קעד). as well. ר' יוחנן held like רב implies that בבא בתרא in ירושלמי The

תמן אמרין בכל מקום הלכה כר' שמעון בן גמליאל חוץ מערב וצידון וראיה אחרונה אמרין ובלבד במשנתנו רבי אמי בר קרחה בשם רב ולמה אמרו בכל מקום הלכה כרבן שמעון בן גמליאל שהלכות קצובות היה אומר (ירושלמי בבא בתרא לח). נפקא מינה has a מחלוקת where this you see an example of where בבא בתרא Here in

מתני' . הכותב את נכסיו לאחרים והניח את בניו מה שעשה עשוי אלא אין רוח חכמים נוחה הימנו רשב"ג אומר אם לא היו בניו נוהגים כשורה זכור לטוב: **גמ'** איבעיא להו מי פליגי רבנן ארשב"ג או לא וכו'. וכו'. מאי הוי עלה תא שמע דאמר ליה שמואל לרב יהודה שיננא לא תיהוי בי עבורי אחסנתא ואפילו מברא בישא לברא טבא וכל שכן מברא לברתא (בבא בתרא קלג):

So you see that שמואל doesn't pasken like רשב"ג, so he must be paskening like the רבנן which answers the רב and רבב"ה א"ר יוחנן and they must be arguing. In this case it would seem that ר' יוחנן would pasken like רשב"ג (according to the ירושלמי) says this explicitly in רב. Perhaps it is interesting to note that here we have two places in ש"ס where there is doubt as to whether רשב"ג is arguing on the רבנן or not. Let's consider in the סוגיא in בבא בתרא what would be the case if they were not arguing, how would we understand that? Perhaps the רבנן would be talking about in the limited case of a good son who is not a ברא בישא. So perhaps one might ask why, if according to שמואל, they are in fact arguing, why is there no מירא from שמואל saying that the הלכה is like רשב"ג. Also take a look at the לשון of what שמואל said to ר' יהודה. He didn't say the הלכה is like the רבנן. He just said to ר' יהודה לא תיהוי בי אחסנתא וכו'. וכו'. This means "Don't be there". Perhaps this might sound like just good advice. As a person, who is a judge, it is advisable to not be there when the assets are being taken away from a bad child. This is advice of staying away from מחלוקת. So perhaps one can suggest that the proof of the גמרא is that שמואל just gave good advice without stating that the הלכה follows like anyone like he did in שבת. Perhaps you can be מדייק that if ר' יהודה would have to be there then he would have to say that the הלכה is like רשב"ג since the רבנן don't argue. If they did argue then it would be much simpler. שמואל could have just said that the הלכה follows the רבנן and then there would be no need to run away from a מחלוקת. The argument is whether you can remove the assets from the kids לכתחילה or not. According to רשב"ג you can do it לכתחילה and according to the רבנן you shouldn't. So if the Rabbi is being asked if the awarding of the assets was done properly it is a שאלה of בידעבד, so who would שמואל pasken like.

Everyone agrees that if the assets were written to someone other than the children this is valid בידעבד. So the only argument is לכתחילה the person asked the Rabbi to advise him on the subject of writing his assets to someone other than his kids. So if this is the scenario that שמואל was referring to when he said לא תיהוי בי אחסנתא וכו'. then you could ask if he paskened like the רבנן and not like רשב"ג then why shouldn't ר' יהודה be there? He could tell the person like the רבנן and advise him not to write his assets to someone else other than his kids. So from the fact that שמואל told ר' יהודה not to be there we see that he either held like רשב"ג or he held that they weren't arguing. This is all fine and dandy except the רשב"ם blows it out of the water by saying that שמואל paskens like the רבנן and the גמרא's intent is to prove that they do in fact argue. Also the רשב"ם says that this is the הלכה like שמואל and the רבנן.

דף יומי DAF INSIGHTS

Perhaps this runs counter to a certain כלל in psak that we have seen.
In a מחלוקת between שמואל and ר' יוחנן we pasken like ר' יוחנן.

א"ל רבינא לרבא מאי דעתיך דאמר רב יהודה אמר שמואל חפצי נכרי אין קונין שביתה והא שמואל ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן
ואמר ר' חייא בר אבין אמר ר' יוחנן חפצי נכרי קונין שביתה גזירה בעלים דנכרי אטו בעלים דישראל

(עירובין מז:)

So here we have a מחלוקת between these two אמוראים if we hold of the כלל of always paskening like רשב"ג except for in three cases of וראיה אחרונה and we are paskening here like שמואל and not like ר' יוחנן. Perhaps it is because as the רשב"ם says in בבא בתרא there that רבא also holds like שמואל. Since רבא is paskening in a later generation he is the בתרא and בתרא.

You can see that רבא holds this way in מסכת עבודה זרה דף סט:

ר' מאיר

ר' מאיר

איזן וחקר תיקן משלים הרבה (עירובין כא:)

Perhaps making a סימן to remember גמרא's with שיטות of ר' מאיר can also be compared to משל to על דרך משל putting a handle on them.

יא יא

וחכמים אומרים בגיטי נשים אבל לא בשחרורי עבדים לפי שזכין לאדם שלא בפניו ואין חבין לאדם שלא בפניו

שאם ירצה שלא לזון את עבדו רשאי ושלל לזון את אשתו אינו רשאי

(גיטין יא:)

So does ר' מאיר not hold of חבין לאדם שלא בפניו ואין חבין לאדם שלא בפניו?

So what about the הונא of מימרא in ר' הונא עמוד א

אמר ר' הונא גר קטן מטבילין אותו על דעת ב"ד מאי קמ"ל דזכות הוא לו וזכין לאדם שלא בפניו תנינא זכין לאדם שלא בפניו ואין חבין לאדם שלא בפניו מהו דתימא עובד כוכבים בהפקירא ניהא ליה דהא קיימא לן דעבד ודאי בהפקירא ניהא ליה וכו'.
(כתובות יא.)

Tosfos (ד"ה מהו דתימא) there explains that according to the חכמים an עבד doesn't have this

once he שטר שחרור the חוזר בעל could be שחרור the חוזר בעל so therefore they don't hold in כתובות that the חוזר בעל could be שחרור the חוזר בעל since along with the הפקירא in the case of an עבד comes a שעבוד it to him through someone else, was מזכה

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

In כתובות, however we are dealing with an עובד כוכבים who has no שעבוד so for sure even the חכמים would agree that ניהא ליה.

נז נז

רב מניימי בר חלקיה ורב חלקיה בר טובי ורב הונא בר חייא הוו יתבי גבי הדדי אמרי אי איכא דשמיע ליה מילתא מכפר סכניא של מצרים לימא פתח חד מינייהו ואמר מעשה בארוס וארוסתו שנשבו לבין העובדי כוכבים והשיאום זה לזה אמרה לו בבקשה ממך אל תגע בי שאין לי כתובה ממך ולא נגע בה עד יום מותו וכשמת אמרה להן ספדו לזה שפטפט ביצרו יותר מיוסף דאילו ביוסף לא הוה אלא חדא שעתא והאי כל יומא ויומא ואילו יוסף לאו בחדא מטה והאי בחדא מטה ואילו יוסף לאו אשתו והא אשתו (גיטין נז.)

אחתיה דרמי בר חמא הוה נסיבא לרב אויא אירכס כתובתה אתו לקמיה דרב יוסף אמר להו הכי אמר ר' יהודה אמר שמואל זו דברי ר' מאיר אבל חכמים אומרים משהא אדם את אשתו שתים ושלוש שנים בלא כתובה אמר ליה אביי והא אמר ר' נחמן אמר שמואל הלכה כר' מאיר בגזירותיו אי הכי זיל כתוב לה וכו'. וכו'. (כתובות נז.)

ר' מאיר in the time of The Sinners

We see that ר' מאיר's wife taught him to see past the sins of the sinners and to pray for the sinners sins to be removed.

הנהו בריוני דהוו בשבבותיה דר"מ והוו קא מצערו ליה טובא הוה קא בעי ר' מאיר רחמי עלויהו כי היכי דלימותו אמרה ליה ברוריא דביתהו מאי דעתך משום דכתיב יתמו חטאים מי כתיב חוטאים חטאים כתוב ועוד שפיל לסיפיה דקרא ורשעים עוד אינם כיון דיתמו חטאים ורשעים עוד אינם אלא בעי רחמי עלויהו דלהדרו בתשובה ורשעים עוד אינם בעא רחמי עלויהו והדרו בתשובה: (ברכות י.)

So you see that ר' מאיר even had concern for the wicked.

The Reasoning Of The Perushim Separatists טעמא דפרושים

ואנן טעמא דפרושים ניקום וניפרוש (פסחים ע:)

The גמרא says the following in מסכת שבת:

אימא שלום דביתהו דרבי אליעזר אחתיה דרבן גמליאל הואי הוה פילוסופא בשבבותיה דהוה שקיל שמא דלא מקבל שוחדא בעו לאחוכי ביה אעיילא ליה שרגא דדהבא ואזול לקמיה אמרה ליה בעינא דנפלגי לי בנכסי דבי נשי אמר להו פלוגו א"ל כתיב לן במקום ברא ברתא לא תירות א"ל מן יומא דגליתון מארעכון איתנטלית אורייתא דמשה ואיתיהיבת ספרא אחריתי וכתיב ביה ברא וברתא כחדא ירתון למחר הדר עייל ליה איהו חמרא לובא אמר להו שפילית לסיפיה דספרא וכתב ביה אנא לא למיפתח מן אורייתא דמשה איתתי ולא לאוספי על אורייתא דמשה איתתי וכתיב ביה במקום ברא ברתא לא תירות אמרה ליה נהור נהוריך כשרגא א"ל רבן גמליאל אתא חמרא ובטש לשרגא (שבת קטז:)

Perhaps you can ask, if on the one hand he says he is not coming to add or subtract from דמשה, how can he say ברא במקום ברא?

חכמי גוים אומרים בן ובת שוין כאחת דאינון דרשי ובן אין לו הא אם יש לו שניהן שוין התיבון והכתיב ואם אין לו בת הא אם יש לו שניהן שוין ואתון מודין דליתי בת אף הכא ליתי בר (ירושלמי בב"ב כד.)

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

Age vs. Reasoning : Who Should The הלכה Be Like?

וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצוהו מן הבור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה (בראשית מא:יד)

ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אותו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוירו

(בראשית מא:מב)

With divinely inspired insight to interpret Pharaoh's dream, Joseph was elevated to the throne from his former position in the pit of prison.

אמר להו גברא רבה אנא אמרו ליה מנא ידעינן אמר להו או אתון בעו מינאי מילתא או אנא איבעי מינייכו מילתא אמרו ליה בעי את אמר להו האי מאן דקץ כופרא מאי משלם אמרו ליה משלם דמי כופרא והא הוי תמרי אמרו ליה משלם דמי תמרי אמר להו והא לאו תמרי שקל מיניה אמרו ליה אימא לן את אמר להו בששים וכו'. וכו'. (בב"ק נט:)

This story is with זעירא זעירא. He wasn't the only one who was released from being detained on account of his showing his knowledge of the laws.

אבא בר מרתא דהוא אבא בר מניומי הוה מסקי ביה דבי ריש גלותא וזוי אייתוהו קא מצערי ליה הוה שדי רוקא אמר להו ריש גלותא אייתו מאנא סחיפו עלויה אמר להו לא צריכתו הכי א"ר יהודה רוק דורסו לפי תומו אמר להו צורבא מרבנן הוא שבקוהו (שבת קכא:)

So you see that in the times of the גמרא if one showed that he was a צורבא מרבנן it would get him out of jail. However, if he showed his **superiority** in learning, this would get him the throne (i.e. Rosh Yeshiva position).

אביי ורבה ורבי זירא ורבה בר מתנה הוו יתבי והוו צריכי רישא אמרי כל דאמר מילתא ולא מפריך להוי רישא דכולהו איפריך דאביי לא איפריך וכו'. וכו'. (הוריות יד.)

It happens to be that אביי was older than רבא. Here is the proof.

כשמת רב יהודה נולד רבא (קידושין עב:)

Now ד"ה אמר רבה רב הונא אסברא לי in מנחות לו עמוד אלף in תוספות.

And we know that אביי was alive and saying over שמעתתא's in the name of עולא during יהודה's lifetime.

עולא איקלע לפומבדיתא אמר ליה רב יהודה לרב יצחק בריה זיל אמטי ליה כלכלה דפירי וחזי היכי אבדיל אל אזל שדר ליה לאביי וכו'. וכו'. (פסחים קד:)

Nevertheless they only made אביי ראש ישיבה because of his capabilities when it came to learning, and they didn't take into account the fact that he was older.

If you are still not convinced here is further proof.

ההוא דאמר לדביתו נכסי לבני דיהו לי מיניך אתא בריה קשישא אמר ליה ההוא גברא מאי תיהוי עליה אמר ליה זיל טני כחד מברא הנך ודאי לא קנו דאכתי ליתנהו האי אית חולק לטליא במקום בניה או לית ליה חולק לטליא במקום בניה רבי אבין ורבי מיישא ורבי ירמיה דאמרי אית חולק לטליא במקום בניה רבי אבהו ורבי חנינא בר פפי ורבי יצחק נפחא דאמרי לית חולק לטליא במקום בניה אמר ליה רבי אבהו לרבי ירמיה הלכתא כוותן או הלכתא כותייכו אמר ליה פשיטא דהלכתא כוותן דקשישא מינייכו

דף יומי DAF INSIGHTS

ולאו הלכתא כוותיכו דדרדקי אתון אמר ליה מידי בקשישותא תליא מילתא בטעמא תליא מילתא וטעמא מאי זיל לגביה דרבי אבין דאסברתה ניהליה וכרכיש בה רישיה בי מדרשא אזל לגביה אמר ליה אילו אמר ליה קני כחמור מי קני וכו. וכו. וכו.

(בבא בתרא קמב:-קמג.)

vs. Reasoning

Halachik Reasoning

You see that you can have something halachik without reasoning i.e. a טעמא בלא מילתא.

אמר מר זוטרא הני תלת מילי שוינהו רבנן כהלכתא בלא טעמא חדא הא אידך דאמר רב יהודה אמר שמואל הכותב כל נכסיו לאשתו לא עשאה אלא אפטרופא אידך דאמר רב מנה לי בידך תנהו לפלוני במעמד שלשתן קנה: (בבא בתרא קמד.)

So you see from the גמרא on the previous דף that it might be better to have reasoning in the halacha, at least where there is a מחלוקת, the matter should be decided based on the better reasoning.

((דף קמב:-קמג.) quoted from the גמרא above))

Later on the גמרא seems to indicate that this is something that distinguishes Halacha from Persian law.

מאי טעמא רבה ורב יוסף דאמרי תרווייהו גברא אשלימת לי גברא אשלימי לך מתקיף לה רב נחמן האי דינא דפרסאי אדרבה בתר ערבא אזלי אלא בי דינא דפרסאי דלא יהבי טעמא למלתייהו אלא אמר רב נחמן וכו. וכו. (בבא בתרא קעג:)

So (קצת טעמא יש) מר זוטרא mentions that these three things of זוטרא have a bit of reasoning.

בבא בתרא קמד. תוס' ד"ה כהלכתא בלא טעמא. קצת טעמא יש דכיון שפינה את הבית סמכא דעתיה דבן וגם אין לו אנה לדור סברא הוא שנתנו לו. וכן הכותב כל נכסיו לאשתו או לבנו מסתמא לא ליתן לה נתכוין אלא לכבדה שלא היה מניח בניו בולא כלום. ובמעמד שלשתן לא רצו חכמים להטריח להביא עדים ולעשות קנין שמסתמא כיון שאמר לו במעמד שלשתן הקנה לא לגמרי ונראה לר"י דבמעמד שלשתן אם חזר ומחלו אינו מחול ומפורש בכמה מקומות:

Who Should The Halacha Be Like? Is There Even An Argument?

מאי נפקא לך מינה (שבת קו:)

There is an argument if there is an argument

אמר ליה רב פפא לאבבי איכפל כל הני תנאי לאשמועינן כבית שמאי אמר ליה הכי קאמרי לא נחלקו בית שמאי ובית הלל בדבר זה (בבא קמא צד.)

The Gemara asks:

Rav Papa said to Abaye: Did all these Tannaim, whose rulings you say demonstrate that change does not affect acquisition, take pains to join together to teach the law in accordance with Beis Shammai?

Abaye said to him: This is what they are saying: Beis Shammai and Beis Hillel never disputed this matter.

מתני' נפל הבית עליו ועל אמו אלו ואלו מודין שיחלוקו אמר ר"ע מודה אני בזו שהנכסים בחזקתן אמר לו בן עזאי על חלוקין אנו מצטערין אלא שבאת לחלק עלינו את השוין: (קנה:)

יחלוקו בית שמאי holds בית שמאי according to הלל the נכסים are בחזקתן and he agrees that according to ר' עקיבא is saying.

דף יומי DAF INSIGHTS

Argument + Argument = Agreement

????????????????

איבעי להו מהו לבעול בתחלה בשבת וכו'. וכו'. בבי רב אמרי רב שרי ושמואל אסר בנהרדעא אמרי רב אסר ושמואל שרי אמר רב נחמן בר יצחק וסימניך אלו מקילין לעצמן ואלו מקילין לעצמן (כתובות ו.)

So there is an argument here between the Academy of רב, and נהרדעא, exactly who holds what in the matter between רב and שמואל, but the end result is that each one paskens according to the lenient opinion, and therefore the argument in the argument essentially leads to an agreement.

אמר רב יהודה עוף המסרט כשר לטהרת מצורע וזו היא סנונית לבנה שנחלקו בה ר' אליעזר וחכמים אמר אמימר בחיורא כריסה כולי עלמא לא פליגי דשריא כי פליגי בדירוקא כרסה ר"א אסר ורבנן שרו והלכתא כר"א מר זוטרא מתני הכי בדירוקא כרסה (כולי עלמא לא פליגי דאסיר כי פליגי בדחיורא כרסה ר"א אסר ורבנן שרו והלכתא כרבנן דשרו (חולין סב

Again we have an argument between ר' אליעזר and מר זוטרא who holds what in the matter between ר' אליעזר and the חכמים and the end result is that they both agree that the one with the white stomach is כשר and the one with the yellow stomach is not כשר, and the only point of argument is which name to ascribe to the פסק.

Agreement = Argument

Here are some גמרא's in בבא בתרא where we see the meaning of words or statements differ from the usual.

1. The phrase באמת אמרו usually means that there is no argument in the matter.

סוכה לח. רש"י ד"ה באמת אמרו. כל באמת הלכה היא ואין חולק בדבר:

However you see in this גמרא in בבא בתרא that it seems to be there is an exception to this rule.

לימא תנו לי בעלי ואשמה עמו תנאי היא דתנאי המאס את האשה בתולה גובה מאתים ואלמנה מנה מקום שנהגו להחזיר קדושין מחזירין מקום שנהגו שלא להחזיר קדושין אין מחזירין דסברי רבי נתן רבי יהודה הנשיא אומר באמת אמרו מקום שנהגו להחזיר מחזירין מקום שנהגו שלא להחזיר אין מחזירין רבי יהודה הנשיא היינו תנא קמא אלא לאו תנו לי בעלי ואשמה עמו איכא בינייהו וחסורי מחסרה והכי קתני המאס את האשה בתולה גובה מאתים ואלמנה מנה בד"א דהדר ביה איהו אבל מתה מקום שנהגו להחזיר מחזירין מקום שנהגו שלא להחזיר אין מחזירין ודוקא שמתה היא אבל מת הוא אין מחזירין מאי טעמא יכולה היא שתאמר תנו לי מעלי ואשמה עמו ואתא רבי יהודה הנשיא למימר באצת אמרו בין מת הוא ובין מתה היא מקום שנהגו להחזיר מחזירין מקום שנהגו שלא להחזיר אין מחזירין ולא מציא אמרה תנו לי בעלי ואשמה עמו לא דכולי עלמא וכו'. וכו'. (בבא בתרא קמה.)

2. Normally when the גמרא says that something is הכל דברי it means that everyone agrees on the matter, and there is no argument. In this גמרא however we see an exception.

ברם נראין דברי רבינו יוסף דאמר רבינו יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל זו דברי חכמים אבל רבי מאיר אומר מודה בשטר שכתבו שצריך לקיימו ומאי דברי הכל דרבנן לגבי רבי מאיר דברי הכל היא וכו'. וכו'. (בבא בתרא קנד:)

Agreement = Argument

כשם ששליח צבור חייב כך כל יחיד ויחיד וכו': תנאי אמרו לו לרבן גמליאל לדבריהם למה צבור מתפללין אמר להם כדי להסדיר שליח צבור תפלתו אמר להם רבן גמליאל לדבריהם למה שליח צבור יורד לפני התיבה אמרו לו כדי להוציא את שאינו בקי אמר להם כשם שמוציא את שאינו בקי כך מוציא את הבקי אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן מודים חכמים לרבן גמליאל ורב אמר עדיין היא מחלוקת שמעיה רבי חייא בריה דרבה בר נחמני אזל אמרה לשמעיה קמיה דרב דימי בר חנינא אמר ליה הכי אמר רב עדיין היא מחלוקת אמר ליה רבה בר בר חנה נמי הכי קאמר כי אמר רבי יוחנן להא אפליג עליה ריש לקיש ואמר עדיין היא מחלוקת ומי אמר רבי יוחנן הכי והאמר רבי חנה ציפורא אמר רבי יוחנן הלכתא כרבן גמליאל הלכתא מכלל דפליגי וכו'. וכו'.

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

אלא אמר ר' נחמן בר יצחק מאן מודים רבי מאיר והלכה מכלל דפליגי רבנן דתניא ברכות של ר"ה ושל יוה"כ שליה צבור מוציא הרבים ידי חובתן דברי ר"מ וחכ"א כשם ששליח צבור חייב כך כל יחיד ויחיד חייב וכו'. וכו'. (ראש השנה לד:-לה.).

The Fanatical Phonetical Noun Origin Hypothesizer

More Than Just An Etymologist

וכרכיש (בבא בתרא קמג).

He's not just an etymologist. He's so much more. For one thing he is happy.

בדיחא דעתיה (שבת עז:)

One word which we find in בבא בתרא is the word for shaking (as in shaking or nodding the head in agreement) which is כרכיש.

Perhaps this word is connected etymologically to the word כרכשתא which means fringes as in

כרכשתא (בבא מציעא ז.).

The fringes (of a טלית). Perhaps etymologically כרכשתא means "thing that shakes". The fringes would be called this because as opposed to the טלית which might remain relatively stationary with the body of the wearer, the fringes on the טלית shake and whip around much more with the movements of the wearer.

There is one other definition of כרכשתא:

כרכשתא (שבת פב.).

אספרמקי (ביצה לו:)

This word means medicine cabinet. I want to suggest that this word is the etymological origin of the modern day word "pharmacy".

"Call me a fanatic, but I really think my phonetic noun origin hypothesis is true."

דף יומי דאטאס און דאס דאטא

מסורת הש"ס The Parallel Pattern סוגיא

This מסורת הש"ס finds patterns of parrallel סוגיא across various מסכתות. Here is an example of a pattern of parrallel סוגיא's found in עירובין and סנהדרין:

ג ה ז סא סג סה 65 63 61 7 5 3

The שיטה of רבי and making peace between the two parties.

תנו רבנן דיני ממונות בשלשה רבי אומר בחמשה (סנהדרין ג):

אמר רב יוסף מנא אמינא לה דתניא התיר רבי שיהו בני גדר יורדין לחמתן ואין בני חמתן עולין לגדר מאי טעמא לאו משום דהני עבוד דקה והני לא עבוד דקה כי אתא רב דימי אמר טטרגי מטטרגי להו בני גדר לבני חמתן ומאי התיר התקין ומאי שנא שבת דשכיחא בה שכרות כי אזלי להתם נמי מטטרגי להו כלבא בלא מתיה שב שנין לא נבח השתא נמי מטטרגי בני חמתן לבני גדר כולי האי לא כייפי להו (עירובין סא.)

תלמיד אל יורה בפני רבו

ותניא תלמיד אל יורה הלכה במקום רבו אלא אם כן היה רחוק ממנו שלש פרסאות (סנהדרין ה:)(עירובין סג.)

From where do we know that this word implies withholding or bypassing?

ר' יהושע בן קרחה אומר מנין לתלמיד שיושב לפני רבו וראה זכות לעני וחובה לעשיר מניין שלא ישתוק שנאמר לא תגורו מפני איש וכו'. וכו'. מאי משמע דהאי לא תגורו לישנא דכנושי הוא אמר רב נחמן אמר קרא ויין לא תשתה ולא תאגר (סנהדרין ז.)

אמר ר' חנינא כל המפיק מגן בשעת גאווה סוגרין וחוסמין צרות בעדו שנאמר גאווה אפיקי מגנים סגור חותם צר מאי משמע דהאי אפיק לישנא דעבורי הוא דכתיב אחי בגדו כמו נחל כאפיק נחלים יעברו (עירובין סה.)

דף יומי

דאס וואס דאס

Riddle ש"ס

1. When do we say it is אסור to do in the case of ישנים (older ones), and when do we say it is מותר to do it in the case of ישנות (older ones)?

Answer:

מתני' מקפלין את הכלים וכו. **גמ'** אמרי דבי רבי ינאי לא שנו אלא באדם אחד אבל בשני בני אדם לא ובאדם אחד נמי לא אמרן אלא בחדשים **אבל בישנים לא** וכו. וכו. (שבת קיג.)

דתניא המוצא תפילין מכניסן זוג זוג אחד האיש ואחד האשה אחד חדשות ואחד ישנות דברי ר"מ ר' יהודה אוסר בחדשות ומתיר בישנות (עירובין צו:)

Here is a סימן to remember this distinction: The סימן is the ירושלמי that תוס' quotes in the beginning of פסחים.

פסחים ד: תוס' ד"ה **הימנוהו רבנן בדרבנן** . וכו. וכו. מ"מ גבי בדיקת חמץ אע"ג דבידם מ"מ אי הוי מדאורייתא לא מהימנינן להו משום דאיכא טירחא תירתא וצריך דקדוק גדול כדמוכח בירושלמי שמפרש מפני שנשים עצלניות הן וכו. וכו.

So remembering that נשים עצלניות הן will help you to remember that ישנות and not ישנים.

(Disclaimer: If you are a woman reading this please don't take offense. Remember that this is a מחלוקת in the גמרא, as ר' חסדא said in בבא בתרא:

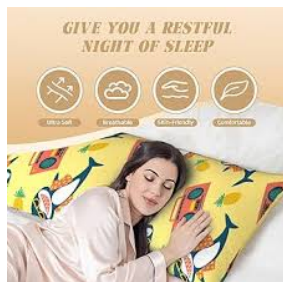
א"ר חסדא ולדידי בנתן עדיפן לי מבני (בב"ב קמא.)

In fact here is a proof to this שיטה that men are lazier than women:

תניא נמי הכי מעשה וקדמו בנות לבנים ונמצא בנות זריזות ובנים שפלים (פסחים פט.)

דף יומי דאטאס ומסע דאפ

The other דאמער would say that it is only mentioned as a unique מעשה because it is a rare case that you don't see every day. If it were really true that daughters are less lazy than sons, it wouldn't be a מעשה worth mentioning.

If the daughters are still insulted especially after seeing the above images here is a conceptual מסורת הש"ס to appease the women.

קרחת מכאן ומכאן

Hey there mister Flash man. Where is your beautiful hair? Did it fly off your head while you were running flying super fast?

1. קרחת מכאן ומכאן (בב"ב קלב).
2. יתיב רב אמי ורב אסי קמיה דר' יצחק נפחא מר א"ל לימא מר שמעתתא ומר א"ל לימא מר אגדתא פתח למימר אגדתא ולא שביק מר פתחלמימר שמעתתא ולא שביק מר אמר להם אמשול לכם משל למה הדבר דומה לאדם שיש לו שתי נשים אחת ילדה ואחת זקינה ילדה מלקטת לו לבנות זקינה מלקטת לו שחורות נמצא קרח מכאן ומכאן אמר להן אי הכי אימא לכו מלתא דשויה לתרויכו כי תצא אש ומצאה קוצים תצא מעצמה שלם ישלם המבעיר את הבערה אמר הקב"ה עלי לשלם את הבערה שהבערת אני הציתי אש בציון שנאמר ויצת אש בציון ותאכל יסודותיה ואני עתיד לבנותה באש שנאמר ואני אהיה לה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה שמעתתא פתח הכתוב בנזקי ממונו וסיים בנזקי גופו לומר לך אשו משום חציו (בבא קמא ס:)

2. What are two places in בבא בתרא that the גמרא says that a person is not so brazen to do something, ? לא חציף איניש וכו. וכו.

דף יומי Daf Yomi INSIGHTS

Answer:

1. ההוא דאמר ליה לחבריה מאי בעית בהאי ארעא אמר ליה מינך זבני ואכלתיה שני חזקה אזל אייתי סהדי דאכלה תרתי שני אמר רב נחמן הדרא ארעא והדרי פירי אמר רב זביד אם טען ואמר לפירות ירדתי נאמן לאו מי אמר רב יהודה האי מאן דנקיט מגלא ותובליא ואמר איזיל איגדריה לדיקלא דפלניא דזבניה ניהלי מהימן לא חציף איניש דגזר דיקלא דלאו דיליה הכא נמי לא חציף איניש למיכל פירי דלאו דיליה אי הכי ארעא נמי ארעא אמרינן ליה אחוי שטרך אי הכי פירי נמי שטרא לפירי לא עבדי אינשי (בבא בתרא לג:)
2. לא חציף איניש לשווייה לשמיה דאבוה סימנא (בבא בתרא קסא:)

As a bonus I give you the גמרא in בבא בתרא about the one person who dared do something that others wouldn't dare to do.

ההוא פחות מבין עשרים דאזל זבין נכסי אבובו כגידל בר מנשיא אתא לקמיה דרבא אמרו ליה קרוביה זיל אחול תמרי ושדי ביה קשייתא בי רבא עבד הכי אמר להו זביניה לאו זביני כי קא כתבו ליה שטרא אמרו ליה לקוחות זיל אימא ליה לרבא מגלת אסתר בזוא שטרא דמר בזוא אזל א"ל אמר להו זביניה זביני אמרו ליה קרוביה לקוחות אגמרוהו אמר להו מסברי ליה סבר כיון דמסברי ליה וסבר מידע ידע והאי דעבד הכי חוצפא יתירא הוא דהוה ביה. (בבא בתרא קנה:)

3. What are two places in ש"ס where we have the concept of a למטה?

Answer:

אמר ר' יחיאל כפה ספל ממעט וכו. וכו. (עירובין עז:)

אמר ר' פפא פשיטא לי ספל מלמעלה וקפל מלמטה הכל הולך אחר התחתון בעי ר' פפא קפל מלמעלה וספל מלמטה מאי מי חיישינן לזבוב או לא תיקו (בבא בתרא קסו:)

4. What does a שופר and מי רגלים both have the power to do?

Answer:

They both have the power to weaken a wall:

וירא העם ויתקעו בשפרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה וכו. וכו. (יהושע ו:כ)

ת"ש לא ישתין אדם מים בצד כותלו של חבריו אלא אם כן הרחיק ממנו ג' טפחים בד"א בכותל לבינים אבל בכותל אבנים בכדי שלא יזיק וכמה טפח ושל צונמא מותר תיובתא דרבה בר בר חנה תיובתא (בבא בתרא יט:)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

5. What are two places in בבא בתרא that we are told that we shouldn't be מדמה (compare one to the other)?

Answer: If a שטר was written on erased parchment, and the witnesses signed on parchment that was not erased, the שטר is פסול. The question is why? Why can't we simply have the witnesses write, "We witnesses signed on new parchment and the text itself was written on erased parchment", and we shouldn't be concerned that he will erase the writing of the שטר again, since it is known that a שטר that was erased once is not similar looking to a שטר that was erased twice. The answer is that if it was erased that day it will not be similar to if it was erased two days ago, so a שטר erased once two days ago might look like a שטר erased twice, or a שטר erased a second time yesterday might look like a שטר erased once two days ago, and although it is true that we can simply wait for a day to pass after erasing to see how it looks when it is two days old, never-the-less we are בית דין טועין, חושש לבית דין טועין, we are suspicious for a faulty בית דין.

אי הכי אימא סיפא הוא על המחק ועדיו על הנייר פסול אמאי פסול הכא נמי נכתבו הכי אנחנו סהדי חתמנא על ניירא ושטרא על מחקא השתא נמי מאי אמרת מוחק חוזר ומוחק הא אמרת עינו דומה נמחק פעם אחת לנמחק שתי פעמים הני מילי היכא דחתימי סהדי אמחקא היכא דלא חתימי סהדי אמחקא אלא אניירא לא ידיע וליתי מגילתא אחריתי ולמחוק ולידמי לא דמי מחקא דהא מגילתא למחקא דהא מגילתא ולקבלה לחתימות ידא דסהדי בבי דינא ולידמי אמר רב הושעיא אינו דומה נמחק בן יומו לנמחק בן שני ימים ולישהייה אמר רבי ירמיה חיישינן לבית דין טועין (בבא בתרא קסד).

Here is the second place:

תנו רבנן אין למדין הלכה לא מפי למוד ולא מפי מעשה עד שיאמרו לו הלכה למעשה שאל ואמרו לו הלכה למעשה ילך ויעשה מעשה ובלבד שלא ידמה מאי ובלבד שלא ידמה ואה כל התורה כולה דמויי מדמינן לה אמר רב אשי הכי קאמר ובלבד שלא ידמה בטרפות דתניא אין אומרים בטרפות זו דומה לזו ואל תתמה שהרי חותכה מכאן ומתה חותכה מכאן וחיתה (בבא בתרא קל:)

6. What are two things that רפרם said in בבא בתרא?

1. רפרם אמר מהכא ואקח את ספר המקנה את החתום המצוה והחקים ואת הגלוי ואקח את ספר המקנה זה פשוט את החתום זה מקושר ואת הגלוי זה פשוט שבמקושר המצוה והחקים אלו דברים שבין פשוט למקושר הא כיצד זה עדיו ששנים וזה עדיו שלשה זה עדיו מתוכו וזה עדיו מאחוריו ואיפוך אנה מתוך שנתרבה בקשריו נתרבה בעדיו (בבא בתרא קס:)
2. אמר רפרם זאת אומרת אחריות טעות סופר הוא (בב"ב קסט:)

7. What are the two times we mentioned "Arabians" in בבא בתרא?

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאף

Answer:

1. הנהו ערבאי דאתו לפומבדיתא דהוו קא אנסי ארעתא דאינשי אתו מרוותיהו לקמיה דאביי א"ל ליחזי מר שטרי' ולכתוב לן מר שטרא אחרינא עליה וכו. וכו. (בבא בתרא קסח:)
2. בשלמא כרכום חזי אלא קוצים למאי חזי אמר רבי חנינא מאי טעמא דר' אליעזר שחן בערביא מקיימין קוצים בשדות לגמליהן (בבא בתרא קנו:)

Arabian knights and Arabian hay's

וסימניך :

דף יומי
דאטאס וואס דאס

שלום